

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 12/21/98

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

PERIODICALS
December 22, 1998

Vol. LXXXVII

Kaina 50 c.

ANTRADIENIS - TUESDAY, GRUODŽIO - DECEMBER 22, 1998

Nr. 247

Seimo pirmininkas žada dar šiemet pasirašyti koalicijos sutartį

Vilnius, gruodžio 21 d. (BNS) — Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis pirmadienį pripažino stabdęs koalicinės sutarties su krikščionimis demokratais pasirašymą, tačiau teigė tai daręs dėl didelio užimtumo ir nenoro „paviršutiniškai traktuoti“ šio dokumento.

V. Landsbergis pareiškė ištikinimą, kad sutartis bus pasirašyta „ar iki Kalėdų, ar iki Naujųjų metų“.

„Aš turiu prisiimti dalį kaltės ir atsiprašyti krikščionių demokratų“, žurnalistams sakė V. Landsbergis, kuris yra konservatorių partijos pirmininkas. „Norėjau pasižiūrėti idėmiai, ir dabar tai darau“, sakė jis.

Krikščionys demokratai tikėjosi naująjį dokumentą su konservatoriais pasirašyti dar praėjusią savaitę. Mėnesio pradžioje koalicijos sutarties

projektas buvo suderintas su konservatorių atstovais, jam pritarė ir KDP valdyba. Krikščionių demokratų teigimu, dėl sutarties tebuvo likę „techninio pobūdžio“ derinimo su konservatoriais.

Krikščionių demokratų partijos valdybos narys Vytautas Bogušis anksčiau sakė tikėjimą, kad naujoji koalicijos sutartis su konservatoriais įtvirtins KDP nuostatas. V. Bogušio nuomone, naujoji sutartis yra ypač palanki KDP, nes užpildo 1996 metų lapkričio 20 d. pasirašyto koalicijos sudarymo protokolo spragas.

V. Bogušio teigimu, naujojoje sutartyje yra „formulė“, kuri įtvirtins proporcingą igaliojimų skaičiui Seime „ministerijų priklausomybę“ krikščionims demokratams. Jo nuomone, ši formulė įteisins KDP kontrolę trijose ministerijose.

Krikščionys demokratai pasiryžę tobulinti Konstituciją

Vilnius, gruodžio 21 d. (Elta) — Krikščionių demokratų partija siūlo pratęsti savivaldybių darbo kadenciją iki ketverių metų, tiesiogiai rinkti merus ir seniūnus, suteikti teisę savivaldybėms naudotis nekilnojamojo turto.

Pirmadienį surengtoje spaudos konferencijoje krikščionių demokratų partijos valdybos pirmininko pavaduotojas Vytautas Bogušis teigė, kad gruodžio 19 d. partijos tarybos posėdyje, siekiant gilinti demokratinius procesus visuomenėje, nuspręsta žengti ryžtingus žingsnius, kad būtų stiprinama savivalda.

Krikščionys demokratai siūlo keisti net du Konstitucijos

straipsnius — 119-ąjį ir 47-ąjį. Pasak V. Bogušio, būtina keisti žemės, nekilnojamojo turto, pastatų, statinių, inžinerinių, esančių savivaldybės teritorijoje, valdymo ir disponavimo tvarką, kad pilietis visus jam rūpimus klausimus galėtų spręsti savivaldybėje, o ne apskrityje. Todėl krikščionys demokratai siūlo keisti Konstitucijos 47 straipsnį ir įteisinti savivaldybių žemės nuosavybę, panašiai kaip yra daugelyje Europos valstybių.

Krikščionių demokratų partijos taryba rekomendavo valdybai sudaryti darbo grupę, kuri rengtų savivaldą reformuojančių dokumentų projektus.

Gynybos išlaidų planai kelia sąmyšį Seimo kairėje ir centre

Vilnius, gruodžio 21 d. (BNS) — Seimo pirmininko Vytauto Landsbergio siūloma krašto apsaugos sistemos finansavimo strategija sukėlė nemažą Seimo opozicijos ir centro nepasitenkinimą.

Praėjusį ketvirtadienį Seimas po pateikimo pritarė šiam projektui, kuriuo siūloma numatyti krašto apsaugos sistemos finansavimą 2000 metais — 1.7-1.75 proc. bendrojo vidaus produkto (BVP), o 2001 m. — 1.95-2 proc. BVP.

V. Landsbergio vertinimu, šis įstatymas „signalizuotų“ Vakarų valstybėms apie Lietuvos rimtus ketinimus ir pasirengimą būsimai narystei euroatlantinėje struktūroje.

Tačiau socialdemokratų frakcijos seniūnas Aloyzas Sakalas pirmadienį pareiškė, kad jo vadovaujama frakcija pritarė V. Landsbergio pasiūlytam projektui tik tuo atveju, jeigu su BVP kitimu kartu bus susietas švietimo, mokslo ir sveikatos apsaugos finansavimas. „Jeigu Seimo pirmininkas nesutiks to padaryti, mes nedalyvausime balsavime arba balsuosime prieš, bet jokiu būdu nepritarsime vien tik gynybos biudžeto susiejimui su BVP“, pareiškė A. Sakalas.

Pirmadienį V. Landsbergis, mėginamas užsitikrinti projektui centrinių paramą, susitiko su Centro frakcijos nariais. Frakcijos seniūno Egidijaus Bickausko teigimu, centristai dar neapsisprendė, ar parems V. Landsbergio pateiktą projektą. Pasak jo, pasiūlytas variantas stato centristus į „keblią padėtį“, nes projektas pateiktas, politinėms partijoms jo neapsvarsčius.

Jis pripažino, kad centristai abejoja ir dėl kitų sumetimų — 2000 metais įvyks Seimo rinkimai, „ir kesis Seimo dauguma, vyriausybė ir programos“.

E. Bickauskas sakė pritaręs V. Landsbergio nuomonei, kad susiejus krašto apsaugos bei švietimo finansavimo strategijas, „gali prasidėti ir reikalavimai kitose srityse“.

„Mes negalime eiti nei į Europos Sąjungą, nei į NATO, sunkindami mūsų žmonių, kultūros ir švietimo gyvenimą“, sakė LDDP atstovas Justinas Karosas. Pasak jo, LDDP frakcija rengs pasiūlymus, „kurie prieštarautų pozicijai, kurią dabar siūlo V. Landsbergis“.

Sekmdienį daugiau kaip 150 žemaitijos valstybinių vaikų globos namų auklėtinių lankėsi Vilniuje, kur prezidento žmonos Almos Adamkienės deka jiems buvo paruošta šventinė Kalėdų programa. Vaikams buvo surengta ekskursija po Vilniaus senamiestį, jie galėjo pasigrožėti Rotušės aikštėje švętinčia miesto Kalėdų eglute. Po pietų restorane vaikai sugužėjo į prezidentūrą, kur Baltojoje saleje, prie šiaudinukais papuoštos milžiniškos eglutės, M. K. Čiurlionio meno mokyklos auklėtiniai parodė ištraukas iš baletų „Pelenė“, „Miegancioji gražuolė“, „Spragtukas“. Tačiau labiausiai vaikai laukė Kalėdų senelio, atvežusio „Rotos“ saldinių fabriko paruoštų dovanų, pakvietusio šokiams bei žaidimams.

Nuotr.: Prezidentas Valdas Adamkus su žmona Alma vaikų apsuptyje prezidentūroje pasitiko Kalėdų senelį. (Elta)

Vilnius susigrąžins pakantumo ir tolerancijos įvaizdį

Vilnius, gruodžio 20 d. (Elta) — Kitų metų pavasarį Vilniuje įsikurs tarptautinė institucija, kuri rūpinsis ryšių su Europos institucijomis, pradedant Europos Tarybos Tarybos Kultūros ir švietimo komitetas, o po 2 metų — Europos Tarybos Parlamentinė Asamblėja, kurią sudaro 40 valstybių atstovai, vieningai pritarė tokiai iniciatyvai.

Tačiau prireikė dar dvejų metų, kol vykdomas Europos Tarybos organas — ministrų komitetas — nutarė leisti institutui įsikurti Vilniuje. Atsakymas apie šį nutarimą Lietuvos sostinė iš Strasbūro pasiekė prieš porą savaitių.

Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis labai svarbiu politiniu sprendimu pavadino nutarimą Vilniuje atidaryti šį institutą. Jo nuomone, tai — pripažinimas, kad Lietuva ir Vilnius yra ta vieta, kuri labai tinkama Vidurio Europoje įkurti organizaciją su Europos vėliava.

Pasak Lietuvos Seimo delegacijos Europos Tarybos, Parlamentinėje Asamblėjoje nario E. Zingerio, Tolerancijos institutas rūpinsis mažumomis, kurios iš „esmės išnyksta pa-

greitintai“, nesiekia valstybingumo, Europoje neturi savo politinių tikslų. Prie tokių, parlamentaro žodžiais, priiskiriami sorbai Vokietijoje, kašubai Lenkijoje, lyviai Latvijoje, ungrosumiai Rusijoje, čigonai, jidiš mažuma. „Besivienijanti Europa turėtų skirti laiko ir jėgų, kad jas paremtų ir bent kiek išsaugotų bei profesionaliau užsiimtų jų kultūros palikimu“, sakė Seimo narys.

Jo teigimu, naujoji tarptautinė organizacija „skatins netik mūsų, bet ir Europos toleranciją“. Kartais mus moko pakantumo, o dabar mes mokysime kitus“, teigia E. Zingeris.

Tolerancijos institutas rengs seminarus, konferencijas, ekspedicijas, leis knygas, kurs filmus, jame bus biblioteka, konferencijų salė ir keli kabinetai.

Kol kas dar tik ieškoma būdų, kaip institutas bus finansuojamas. „Didesnę lėšų dalį skirs tarptautiniai fondai“, tikisi E. Zingeris.

„Vilnius dėl savo šimtmetį įnašą į Europos kultūrą nusipelnė tokios įstaigos. Lietuva nusipelnė melynų Europos vėliavos ir tarptautinės organizacijos“, sakė Seimo narys.

„Lietuvos aidui“ vadovaus naujas redaktorius

Vilnius, gruodžio 21 d. (BNS) — Finansinių sunkumų turinčiam laikraščiu „Lietuvos aidas“, stebėtojų tarybos sprendimu, paskirtas naujas vyriausiasis redaktorius.

34 metų Rimantas Varnauskas buvo paskirtas vietoj Jono Vailionio, redagavusio laikraštį vos kelis mėnesius. Stebėtojų taryba atleido J. Vailionį „jo paties prašymu“ ir gruodžio 17-osios posėdyje paskyrė R. Varnauską.

R. Varnauskas jau 5 metus dirba laikraštyje, pastaruoju metu — politikos apžvalgininku. Jis yra baigęs lietuvių kalbos ir literatūros mokslus Vilniaus universitete.

Desinės politinės orientacijos dienraštis „Lietuvos aidas“ pastaruoju metu turi didelių finansinių problemų. Jo skolos dabar yra apie 6 mln. litų.

Šį rudenį apie 20 proc. dien-

JAV ir Britanija nutraukė karinius veiksmus Irake

Vašingtonas - New Yorkas - Bagdadas - Londonas, gruodžio 18 d. (AP-Reuters-BNS) — Karinė operacija „Desert Fox“ Irake, trukusi tris paras, šeštadienio vakarą buvo baigta.

Apie tai beveik vienu metu savo sostinėse pranešė JAV prezidentas Bill Clinton ir Didžiosios Britanijos premjeras Tony Blair. Jų teigimu, Saddam Hussein kariniai centrai, kuriuose buvo kuriami masinio naikinimo ginklai, sunaikinti. Manoma, kad sąjungininkai sparnuotosiomis raketomis ir bombomis atakavo apie 100 objektų. Abu vadovai apgailestavo dėl civilių aukų Irake, kurių skaičius nežinomas.

B. Clinton pranešė, kad JAV ir toliau regione laikys sutelkusi daug karo jėgų ir kad remis opozicines grupes Saddam Hussein režimui nuversti.

JAV ir Britanijai nutraukus oro antpuolius, Irako laikraščiai skelbė pergalę ir tvirtino nesiekiant kompromiso dėl ginčijamos Jungtinių Tautų (JT) ginklų tikrintojų veiklos. Laikraščių straipsniuose Irakui buvo patariama ir toliau laikytis savo pasižadėjimo nutraukti JT Specialiosios komisijos (UNSCOM), įgaliotos sunaikinti Irako masinio naiki-

nimo ginklus, darbą. Irako viceprezidentas Taha Yassin šeštadienį pranešė, kad Bagdadas daugiau niekada neveiks išvien su UNSCOM ir paskelbė, kad „jos užduotis baigta“.

Nesutarimų draskoma Jungtinių Tautų Saugumo Taryba pirmadienį svarstė scenarijus, kuriuos būtų galima įgyvendinti po Irako bombardavimų. Ypač opus klausimas, kaip atgaivinti žlugusias 7 metų pastangas sunaikinti Irako masinio naikinimo ginklus.

Vašingtonas ir Londonas pareiškė, kad jėgos panaudojimo grėsmė Irakui ir toliau išliks, o prieš 8 metus paskelbti baudžiamieji prekybos apribojimai bus įgyvendinami dar griežčiau, be nuolaidų kovojant su kontrabanda.

Prancūzija, priešingai, siūlo performuoti UNSCOM. Manoma, jog tai reikšia, kad naujoji komisija turėtų būti mažiau agresyvi už dabartinę, ir panašesnė į Vienoje įsikūrusią Tarptautinę atominės energijos agentūrą (TATENA). Prancūzijos prezidentas Jacques Chirac paragino sukurti „naują organizaciją, naujus metodus“, kad JT galėtų „veiksmingai kontroliuoti Irako ginklus ir jų būsimą kūrimą“.

JAV žada milijonus dolerių už informaciją apie teroristus

Vilnius, gruodžio 21 d. (Elta) — Jungtinės Valstijos dar labiau stiprina kovą su terorizmu ir žada apdovanoti asmenis, kurie suteiks informacijos apie teroristinius nusikaltimus.

Amerikos centro Vilniuje pranešė teigiama, kad per pastaruosius tris mėnesius JAV teisėsaugininkai pasiekė didelę pažangą tiriamis terorizmo aktais, atliktus prieš šios valstybės ambasadas Rytų Afrikoje. Neseniai Valstybės departamentas ėmėsi žingsnių, kad prieš teismą stotų asmenys, kurie kaltinami šių metų rugpjūtį sprogdinę Rytų Afrikoje įsikūrusias JAV ambasadas.

Dabar Valstybės departamentas siūlo net 5 milijonus JAV dolerių apdovanojimus už informaciją, kuri padėtų suimti bei nuteisti asmenis, atsakingus už tarptautinio teroriz-

mo aktus. Taip pat numatoma apdovanoti už informaciją, kuri padėtų užkirsti kelią tokiems aktams, jeigu numatomi veiksmai nukreipti prieš amerikiečius ar JAV nuosavybę.

Turintys tokios informacijos užsieniečiai raginami kreiptis į artimiausią JAV ambasadą, konsulatą arba rašyti adresu: HEROES, P.O. Box 96781, Washington, DC 20090-6781.

JAV žada užtikrinti, kad informacijos šaltinis bus laikomas paslaptyste. Jeigu prireiks, bus pasirūpinta, kad žinių suteikę žmonės bei jų nariai galėtų persikelti į Jungtines Valstijas.

Pastaraisiais metais JAV vyriausybė per 6 milijonus dolerių išmokėjo daugiau kaip 20 asmenų, suteikusių patikimą informaciją apie nusikaltėlius.

Dauguma Lietuvos gyventojų — „už“ mirties bausmę

Vilnius, gruodžio 16 d. (BNS) — Daugiau nei pusė Lietuvos gyventojų nepritaria Konstitucinio teismo išvadai, jog mirties bausmė neatitinka pagrindinio valstybės dokumento nuostatų.

Savaitraštyje „Veidas“ paskelbtos visuomenės apklausos duomenimis, Konstitucinio teismo išvadai nepritaria 54.7 proc. Lietuvos gyventojų, ir tik 26.5 proc. apklaustųjų remia tokį sprendimą. 13.6 apklaustųjų pareiškė nesidomintys šiuo klausimu, o 5.2 proc. neturėjo savo nuomonės.

Praėjusią savaitę, išnagrinėjęs grupės Seimo narių kreipimąsi, Konstitucinis teismas nusprendė, kad mirties baus-

mė, numatyta Baudžiamajame kodekse, yra nesuderinama su pagrindiniu įstatymu — Konstitucija. Priėmus tokią nutarimą, mirties bausmė Lietuvoje nebebus taikoma, o kitais metais Seime bus priimtas ir naujas Baudžiamasis kodeksas, kuriame mirties bausmė nebenumatoma.

Mirties bausmės panaikinimui labiau linkę pritariti jaunesni, turintys aukštesnį išsilavinimą apklaustieji. Daugiau nei pusė didžiųjų miestų gyventojų įsitikinę, kad griežtos bausmės gali pažaboti nusikalstamumą.

KALENDORIUS

Gruodžio 22 d.: Pranciška, Florina, Demetrius, Jada.

Gruodžio 23 d.: Šv. Jonas Kantytis, Viktorija, Vilbutas, Žibutė.

SVEIKATOS KLAUSIMAI

KAIP APSISAUGOTI NUO INSULTO?

DANIELIUS DEGŠYS, M.D.

John Hopkins universiteto medicinos laiškuose yra parašyta, kaip 59 metų Australijos teniso čempionas žurnalistas apklausos metu pradėjo skystis staigiai padidėjusiais dideliais galvos skausmais, kalbos sutrikimu ir dešinės rankos paralyžiumi. Jis tuojau buvo nuvežtas į medicinos centrą, kur po 20 minučių operuotas. Operacijos metu buvo rastas kraujas išsiliejimas smegenyse. Po operacijos ir po intensyvios fizioterapijos per kelis mėnesius jo sveikata visiškai atstatė. Teniso čempionas buvo laimingas, kad jam medicininė pagalba suteikta greitai. Deja, ne visiems tai yra pasiekama. Žmonės, kurie gyvena toliau nuo didesnių medicinos centrų, arba tie, kurie kreipiasi į gydytoją pavėluotai, tokių gerų rezultatų nesulaukia. O mes visi žinome, kokios būna negydyto arba pavėluotai gydyto insultų pasekmės.

Sio sportininko įvykis rodo, kaip insulto atveju yra svarbu greitai suteikti pagalbą. Šių dienų medicinos technika yra pažengusi taip, kad gali sustabdyti kraujavimą smegenyse, arba atstatyti kraujo tekėjimą širdies induose atakos atveju. Bet šia medicininę pagalbą galima panaudoti tik tada, jeigu ligonis būna pristatomas į ligoninę greitai, maždaug per tris valandas, insultui prasidėjus.

Sio įvykio pamoka yra ta, kad po penkisdešimt metų niekas, neišskiriant net žymių atletų, negali būti garantuotas, kad jis nesuirsigs insultu. Šiuo metu Jungtinės Amerikos Valstijose insultu sergančių yra apie 720,000, tai yra maždaug vienu trečdaliu daugiau, negu juo sirgdavo anksčiau. Praeityje vienu metu laikotarpyje sirgusių insultu nebūdavo daugiau kaip 500,000. Nuo 1993 metų mirimų skaičius nuo insulto padidėjo. 1995 metais mirė 157,991.

Kas gi yra insultas? Insultas susidaro tada, kai smegenyse esantis kraujas indas sprosta ir atsiranda kraujavimas (hemoraginis insultas), arba kai toks kraujas indas tampa užkimštas krešuliu (išskeminis insultas). Šios rūšies insultas pasitaiko dažniau. Abiem atvejais kraujo tekėjimas į smegenis sutrinka. Smegenų ląstelės, negaudamos deguonies ir maisto, pradeda greitai nykti ir mirti. Tokiu atveju susidaro neuro-

loginiai sutrikimai; kalbos ir matymo pakitimai, atsiranda galūnių paralyžius, vėliau sąmonės praradimas ir daugeliu atvejų mirtis.

National Stroke Association, remdamosi žymių insulto specialistų nutarimu ir rekomendacija, duoda dešimt patarimų, kaip apsisaugoti nuo insulto:

1. Jeigu turi padidintą kraujo spaudimą, tai bandyk jį sunormuoti dieta, kūno mankšta arba vaistais;

2. patikrink širdį. Jeigu širdis turi prieširdžių virpėjimą, vartok vaistus, kaip aspiriną arba Coumadiną. Prieširdžių virpėjimo atveju neimant vaistų, prieširdžiuose gali susidaryti krešuliai, kurie, patekę į kraujo apytaką, gali užkimšti smegenų arterijas ir sukelti insultą;

3. nerūkyk. Rūkymas padidina insulto galimybę. Nustojus rūkyti, ta galimybė tuojau pradeda mažėti ir po penkerių metų tokiame asmeniui rizika susirgti insultu būna lygiai tokia pat, kaip ir nerūkiančiam;

4. jeigu geri alkoholinius gėrimus, tai gerk alkoholio ne daugiau kaip 2-3 uncijas per dieną. Maži alkoholio kiekiai mažina galimybę susirgti insultu, bet dideli kiekiai didina insulto pavojų;

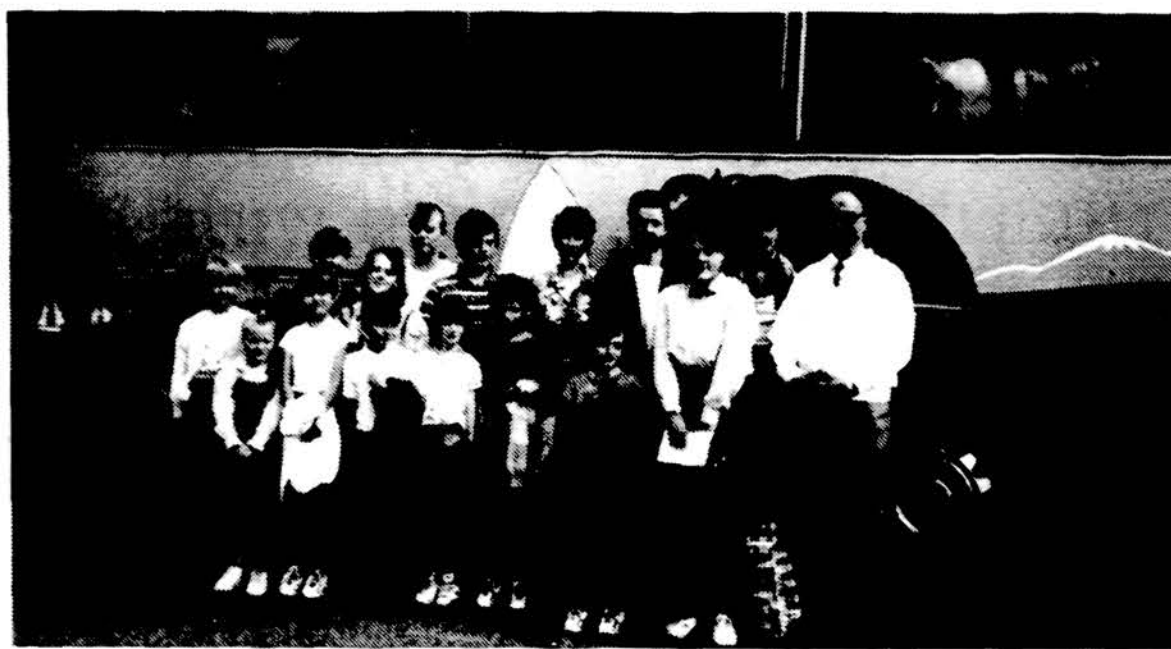
5. mažink cholesterolio kiekį kraujyje. Mažesnis cholesterolio kiekiai mažina insulto pavojų. Kai kurie asmenys cholesterolį gali sumažinti dieta, kitiems dieta nepadaeda, todėl jiems reikia imti vaistus;

6. kontroliuok diabetą; 7. daryk kūno mankštą. Kūno mankšta 30 minučių dienomis gerina sveikatą ir mažina insulto pavojų.

8. kas dieną kartu su proteinais valgyk daug vaisių ir daržovių. Daržovės ir vaisiai mažina insulto galimybę;

9. pasitark, ar neturi kraujo indų sutrikimų, kaip arteriosklerozės arba aneurizmos smegenų kraujyje induose;

10. įsisąmonink insulto simptomus, pvz., veido, rankų ir kojų aptirpimą, ypač pasireiškusį vienoje kūno pusėje, arba staigų regėjimo sutrikimą bei pusiausvyros netekimą, galvos svaigimą ir staigų didelį galvos skausmą. Jeigu tokie simptomai atsiranda, kad ir trumpam laikui, tuojau kreipkitės į gydytoją, nes insultui prasidėjus, padėtis po 3 valandų gali būti nepataisoma.

Kun. K. Ralio įsteigtų namų N. Daugėliškėje auklėtiniai praėjusią vasarą turėjo progą dalyvauti nuostabioje keliavime po Vokietiją ir Daniją.

sunkiais pokario metais ir kaimo vaikų problemos nebuvo man svetimoms. Nors, tiesą sakant, pradėdama dirbti nemaniau, kad mūsų Lietuvos kaimo meik skurdo, vargo ir moralinio nuosmukio. Norėjau nors šiek tiek palengvinti nelaimingų kaimo vaikų gyvenimą, suteikti jiems viltį, padėti išbristi iš moralinio ir dvasinio skurdo.

Ir štai fondo pirmasis globalinis Audriukas išaugo į dailų pusbėrį, o mes rengiame, maitiname ir gydome, glaudžiame ir raminame kitus kaimo vaikus. Per penkerius metus fondas vienaip ar kitaip pagelbėjo beveik 7 tokstančiams Lietuvos kaimo vaikams. Vienus iš jų mūsų pagalba lanko nuolat, kitiems apie fondą primins padovanota knygutė, batai arba skanus karvutės pienelis. Esam apsilankę beveik visuose Lietuvos rajonuose. Žiemą ir vasarą mūsų melynais autobusiukais, su užrašu „Valstiečių laikraštis“, skuba pas vaikus. Rudenį, susikaupę, kartu su vaikais pradame mokyti metus, rūpinamiesi, kad jie turėtų batų, sąsiuvinius ir būtų pavalgę, žiemą geriausius ir vargingiausius stengiamės pradžiuoti Kalėdų senelių, pavasarį ieškoma būdų, kaip vaikai galėtų saugiai praleisti atostogas, vasarą padedame remontuoti ir nuo biurokratų apginti mokyklas. Vaikai mūsų laukia, mumis pasitiki, dažnai mūsų pravažiuojančiam autobusiukui mojuoja rankutėmis.

Džiaugiamės, kad visada mūsų nuosirdžiai laukia Rasėinių globos namai „Likimas“ bei Šv. Martyno vaikų sodas Anykščių rajone. Aldona ir Stasys Sereikos Raseiniuose augina 30 vaikų, o Elena ir Aleksandras Ilgūnai Anykščiuose — 15 vaikų, neradusių savo šeimos šilumos, meilės ir duonos karnio. Šie globos namai yra mūsų fondo pasididžiavimas. Jie tapo pavyzdžiu besikuriantiems globos namams kituose rajonuose. Čia visada šilta, jauku ir sota, nors, vaikams augant, namai darosi ankšti. A. ir S. Sereikos svajoja apie galimybę pristatyti globos namų antrą aukštą.

Džiaugiamės, kad daugelis kaimo mokyklų, fondui padedant, tapo šviesesnės ir jaukesnės, o vaikai linksmesni ir sotesni, kad mums pasisekė susidraugauti su kaimo mokyklų mokytojais, kurie emė savo mokyklose diegti krikščioniškos-humanistinių auklėjimą. Džiugu, kad galėjome padėti gabiems kaimo vaikams įsigyti specialybę, kad mūsų rūpestių vargingose šeimose buvo atrasti talentingi vaikai. Džiaugiamės ir dekojame daugeliui Lietuvos gydytojų, kurie mieliai gydo mūsų atvežtus mažuosius pacientus iš kaimo, nors dažniausiai guldami juos į ligonines, prieš tai reikia nuplausti ir išutelėti. Per penkerius metus mes

aplankėme beveik 500 šeimų, auginančių vaikus. Dažniausiai tai buvo gana liūdni susitikimai. Liūdnei prisimenu apšalusį, pamelusį dviejų metų vaiką, gulintį skarmalose, kurio mama, nenorėdama susitikti su mumis, pasislėpė tvarte (Pakruojio rajone). Prisimenu keturių vaikų mamą Skuodo rajone, nerūpestingai rodančią mums nenukastą pernykščias bulves ir linksmai pasakojančią apie savo vyrą, kuris atlieka bausmę kalėjime už dukters prievartavimą. Liūdnei prisimenu tris mergaites iš Rokiškio rajono, su asaronis prašančias išgelbėti jas nuo alkoholiškos mamos ir nuo jos besikeičiančių sugyventinių, ir vyro priuštą motiną iš Akmenės rajono, kuri, apkabinusi penkis vaikučius, liūdnei pasakojo savo gyvenimo istoriją. Liūdnei prisimenu vaikus iš Kedainių, Švenčionių, Širvintų rajonų, kurie, džiaugdamiesi mūsų dovanotais batais ir kalėdiniais žaislais, čia pat klausė mokytojų, ar jie negalėtų šių daiktų palikti mokykloje, kad tėvai jų neišeistų į alko-

holį. Visada esame laimingi, kad galime padėti tvarkingoms daugiavakėmis šeimoms, kurių Lietuvos kaimuose tikrai yra, bet labiausiai mums skauda širdį matant pametusius, nuplyšusius, geriančius mokytojų, ar jie negalėtų šių daiktų palikti mokykloje, kad tėvai jų neišeistų į alko-

holį. Kartais mus kaltina, kad mes remiame alkoholiškų vaikų. Mūsų nuostata šiuo požiūriu viena — vaikai neturi atsakyti už tėvų nuodėmes ir juos būtina gelbėti, kol dar galima. Juos niekindami ir atstumdami, mes su gyvenimu grumtis paliktume juos patius vienus, o tai tikrai būtų nekrikščioniška. Jokių būdų neteisina jų tėvų (tuo labiau mamų), — visokiais būdais bandom ir šiuos žmones priekelti gyvenimui, bet tai tikrai nėra lengva.

Per penkerius metus įvykdėme daug ir įvairių pagalbos kaimo vaikams projektų. Neabejotinai mūsų veikla būtų daug silpnesnė, jeigu nejaustumė nuolatinės mūsų tautiečių, gyvenančių užsienyje, paramos. Mūsų a.a. Vilties Prezidento Stasio Lozoraičio 500 dolerių auka buvo pirmoji. Vilties Prezidentas, matyt, turėjo lengvą ranką, nes jau 1994 metais mus pasiekė 20 aukų iš užsienio. Per penkerius metus mūsų tautiečiai fondui paaukojo 196,708 dolerių.

Didžiausią pinigų sumą 99,316 dolerių į fondo sąskaitą pervedė Našlaičių globos komitetas iš JAV. Malonu, kad ši organizacija, vadovaujama Birutės Jasaitienės, sekmingai bendradarbiauja su mūsų fondu. Šiuo metu Našlaičių globos komitetas per mūsų fondą remia našlaičius

arba netekusius tėvų globos vaikus. Tikimės, kad mūsų bendradarbiavimas ir ateityje bus sėkmingas.

Lietuvos Dukterų draugija per penkerius metus mums paaukojo 22,700 dolerių. Šie pinigai globos namams padėjo ne tik žemės ūkio inventorių įsigyti, bet ir sutvarkyti mokyklų krosnis bei įkurti amatų mokymo klases. Ačiū jums, mielos sesės, už jūrų nuosirdumą ir krikščionišką meilę artimui.

Mielas dr. Jonas Adomavičius iš Čikagos, ko gero, po a.a. S. Lozoraičio buvo antrasis mūsų rėmėjas. Jis labai greitai fondo vardu Čikagos banke atidarė sąskaitą, iš kurios fondui „Kaimo vaikai“ per penkerius metus pervedė 13,320 dolerių. Šie pinigai mums buvo siunčiami pas-toviai ir labai pravertė, kada reikėjo mokėti mokyklose vaikams už maistą, parenti daugiavakės šeimas, motiutes, auginančias savo paklydusių dukrų vaikus. Šiuo metu dr. Jonas Adomavičius yra įkūręs savo fondą, į kurį jis įdėjo savo pinigų. Tai yra stipendijų fondas. Stipendija mokama talentingiems, neturintiems, tikintiems studentams. Džiugu, kad iš šio fondo gauna stipendijas ir mūsų rekomenduoti vaikai iš kaimo. Ačiū Jums, mielas daktare, ačiū už Jūsų gerą širdį ir dosnią ranką ir atleiskit, jeigu kartais Jums tenka nusivilti mūsų lietuvių iš Lietuvos.

V. ir E. Rastenų fondas kaimo vaikams paskyrė 15,000 dolerių — už šiuos pinigus „Likimo“ globos namams nupirkome mikroautobusą. K. ir A. Valiūškiai — 10,000 dol., J. ir E. Sinkiai — 9,000 dol., „Saulutė“ — 1,600 dolerių. Pavienės įvairių žmonių aukos iš JAV pasiekė 14,262 dol., iš Vokietijos — 1,500 dol., iš Kanados — 2,130 dol., iš Australijos — 2,400 dolerių sumą. 5,000 dolerių mums paaukojo Švedijos blaivybės sąjunga. Visi šie pinigai buvo panaudoti, remiant Lietuvos kaimo mokyklas, kuriant globos namus bei dienos centrus, kuriuose geriančių šeimų vaikai gali pasislėpti nuo savo tėvų, mokant stipendijas ir pašalpas gabiams ir neturintiems bei perkant vaistus ir invalidų vežimėlius jų mes nupirkome 35 sergiantiems kaimo vaikams.

Nemažai Lietuvos ir užsienio organizacijų aukų mums ne tik pinigų. Bostono, Floridos, Philadelphijos lietuvių, Vasingtono skaučių židinio, dr. Rožės Šomkaitės atsiųstomis gėrybėmis galėjome aprengti, apauti ir pamaitinti nemažą būrį vargingų kaimo vaikų.

Mūsų tautiečiai užsienyje, prieš pusimtį metų išvaryti iš Tėvynės okupantų tankų, daug privargę, kad įsikurtų svetimame krašte, neprarado atjaunos ir meilės artimui jausmo. Jie puikiai supranta

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$95.00. Foreign countries \$110.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Matindami pašto išlaidas, pakvatinamų už prenumeratą nesučiame. Prie pavardės ir adreso, siūdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV	Metams	1/2 metų	3 mėn.
Kanadoje ir kitur	\$95.00	\$55.00	\$35.00
Tik šaltadienio laida:	(U.S.) \$110.00	\$60.00	\$40.00
JAV	\$55.00	\$40.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur	(U.S.) \$60.00	\$45.00	\$35.00
Užsakant i Lietuva:			
(Air cargo)	\$100.00	\$55.00	
Tik šaltadienio laida	\$55.00		
Užsakant i užsieni oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Tik šaltadienio laida	\$160.00	\$85.00	

Vyriausios redaktorė — Danutė Bindokienė

Administratorius — Valentinas Krumpis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šaltadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:00, šaltadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuotira. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

mūsų rūpestius, skiria daug jėgų šiandieniniam gyvenimui Lietuvoje pagerinti. Dekojame jiems visiems. Ačiū ne tik už aukas, bet ir už įkvėpimą dirbti, už gėrio pamokas, už tikėjimą geresniais laikais.

Jėgų ir vilties mums per penkerius metus reikėjo ištis nemazai. Kartais pajusdavome netgi savo darbo beprasmiškumą, nes prašantį pagalbą nemažėjo, o tik daugėjo. Beviltskai užsitęsusi žemės reforma, ant kelių prieš supirkėjus ir valdininkus paklupdytas Lietuvos kaimas (supirkimo imonės prasiškoliusios žemdirbiams 250 mln. litų), nedarbas, ir, žinoma, moralinis nuosmukis stumė stumia kaimo žmones į girtuoklystės ir nusikaltimų liū-

na. Į kokį Lietuvos miestelį benuvaziuotume, padėtis maždaug ta pati: sunkiai besiverčiančios jaunos daugiavakės šeimos, liūdni, suvargę, primušti ir alkani vaikai alkoholiškose šeimose, rūpestingos motiutes, auginančias savo deg-radavusių vaikų „našlaičius“ ir prislėgti rūpestių, praradę viltį, kaimo mokytojai. Beveik niekur nesutikome profesionalių socialinių darbuotojų. Šis darbas neretai pavestas labai atsitiktiniams žmonėms, neturintiems nei psichologinių žinių, nei autoriteto vietinių žmonių tarpe. Valstybės skiriamos milijoninės lešos pašalpos ir įvairiems projektams labai dažnai vaikų nepasiekia. Vaikai mūsų valstybėje dar vis beteisės būtybės, kurias galima prievartauti, mušti, marinti badu ir vyti iš namų. Mūsų protingiems politikams, susirūpinusiems Europos Sąjunga, NATO ir visokiais terminais, Lietuvos kaimo reikalai labai toli. O ten gyvena šeimos, ten auga vaikai, kurie atstovaus Lietuvai toje pacioje Europoje, kurie tęs mūsų pradėtus darbus ir užims mūsų vietą. O gal jau dabar tie vargingi vaikai yra nurašyti, kaip būsimas kalėjimų kontingentas? Bet tokiu atveju ten greitai bus daugiau žmonių, negu šiaip kalėjimo vartų.

Vis tik nesinorėtų šio straipsnio baigti liūdnei. Juk vien tik todėl, kad šiame pasaulyje gyvenate Jūs, mūsų mieli rėmėjai, kad jame gyvena Veisėjų kunigas V. Guogis, už savo rašinius fondui uždirbęs 9,206 litus (dabar šį gražų darbą tęsia Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius), kad jame gyvena daug mielių Lietuvos pensininkų, aukojančių fondui keletą litų iš savo kuklios pensijos — juk vien tik todėl pasaulis tampa šviesesnis ir jaukesnis. Pag-

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽIOBA, M.D.
INDRĖ RUDAITIS, O.D.
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
1020 E. Ogden Ave., Suite 310
Naperville, IL 60563
Tel. (630) 527-0090
3825 Downs Ave., Suite 3 C
Downers Grove, IL 60515
Tel. (630) 434-0120

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
168 E. Superior, Suite 402
Valandos pagal susitarimą
Tel. 312-337-1285

LINAS SIDRYS, M.D.
Akų ligos / Chirurgija
9830 S. Ridgeland Ave.
Chicago Ridge, IL 60415
Tel. 708-636-6622
4149 W. 63rd St.
Tel. 773-735-7709

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Pirmas apyl. su Northwestern un-to
diplomu, lietuviams sutvarkys dantis
už prieinamą kainą. Pacientai
priimami absoliučiai punktualiai.
Susitarimui (kalbėti angliskai)
Tel. 708-422-8260

DR. L. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

DR. A.B. GLEVECKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
SPECIALYBĖ — AKIŲ LIGOS
3900 W. 95 St. Tel. 708-422-0101
Valandos pagal susitarimą
Pirmad. 3v.p.p.-7v.v., antr. 12:30-3v.p.p.
treč. uždaryta, ketvirt. 1-3v.p.p.
penktad. ir šeštad. 9v.r.-12v.p.p.

EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.
Specialybė — Vidaus ligų gydymas
Kalbama lietuviškai
6187 S. Archer Ave. (prie Austin)
Tel. 773-585-7575
Valandos pagal susitarimą

DANTŲ GYDYTOJAS
TOMAS ZUBINAS, D.D.S.
Family Dental Care
6317 Fairview, Ste. 6
Westmont, IL 60559
630-852-5353
Valandos pagal susitarimą
Gydytojas kalba lietuviškai

liau ir mažas tebeklas — visas mūsų išvykas į kaimą pas vaikus lydi saulė, nors ir koks oras bebūtų Lietuvoje.

Regina Švobienė
Fondo „Kaimo vaikai“
reikalų vedėja

• Tas, kuris neturi būdo, yra ne žmogus, o daiktas.

Chamfort

PENKERI METAI DULKĖTAIS LIETUVOS KAIMO KELIAIS

Prieš penkerius metus mažas berniukas iš Rieškutėnų kaimo labai norėjo turėti dviratį. Dar jis norėjo turėti rūpestingą mamą ir sveikas kojeles. Taip jau buvo lemta, kad apie mažąjį Audriuką svajones sužinojo „Valstiečių laikraščio“ vyriausias redaktorius Jonas Švoba. Pasitares su laikraščio darbuotojais, berniukui nusprendė padėti. Vaikas redakcijos lešomis buvo pagydytas ir gavo išsvajotą dviratį. Va tik su mama buvo sunkiau — jos gi nepakeisi.

Gal Audriuko nuosirdus džiaugsmas, o gal daugelio kitų kaimo vaikų liūdnos akys laikraščio redakciją paskatino įkurti fondą, besirūpinantį visais kaimo vaikais. Taip nuo 1993 metų rudens pradėjo gy-

vuoti labdaros fondas „Kaimo vaikai“, kurio pagrindinis globėjas buvo ir yra „Valstiečių laikraštis“.

Fondui buvo keliamas vienas pagrindinis uždavinys — kad visi vaikams skiriami pinigai, aukos bei dovanos pasiektų tuos, kuriems labiausiai to reikia. Dirbti fonde buvo kviečiami įvairūs žmonės, bet beveik visais buvo nusivilta. Praėjus pusmečiui nuo fondo įkūrimo, vytras nedrąsiai pasiūlė man palikti mokslinį darbą ir eiti dirbti su vaikais. Argumentas buvo vienas — la-bai reikia. Tuo metu moksliniame institute aš tyrinėjau radiacijos poveikį paveldimumui. Nors savo darbą mėgau, vis gi nusprendžiau ateiti dirbti į fondą. Augau kaime

LENKIJOS LIETUVIAI ŠAUKIASI PAGALBOS

BRONIUS NAINYS

„Rašyk, skubiai rašyk“, — rašoma vienas susirūpinęs čekagietis, sužinojęs apie pasikėlusį Lenkijos vyriausybės užmojį brautis į Punksko lietuvių gyvenvietę ir slopinti jų lietuvišką veiklą bei šio lietuvių židinio šauksmą pagalbos.

Žinoma, rašyti galiu, tačiau ką gero tas rašymas padarys? Juk gi ne rašyti, bet ką nors daryti reikia. Skubiai ir tiksliai, ir ne bet kam, bet tiems, kuriems tokie uždaviniai priklauso. Rašydamas, jeigu dar sakysiu tiesą, skelbsiu tai, ką galvoju, sukiršinsiu čia mūsų valdžias ir tik sau bėdos prisidarysiu. Dar ir nubaus.

Tačiau, ką gi: snaudžiančius reikia budinti. Tokia padėtimi telefonu man skundėsi ir vienas Čikagos priemiestyje gyvenantis punskietis: Punksko lietuvių graso net pati Lenkijos valdžia, o čia pagrindinės lietuviškos išlaikytojos — visos Bendruomenės, net ir pasaulinė, tyli, lyg joms tai visiškai nerūpėtų.

Jau ir „Drauge“ buvo pora pranešimų apie Lenkijos valdžios užmačius šį gal jau net tūkstantį metų — kas žino, o gal ir daugiau — išsilaukusį dzukų kampilį ir bent 400 metų sugebėjusį atsispirti Varšuvos nautatinimo politikai, dirbtinai atmiesti lenkais, įkuriant tenai kažkodėl tik dabar pasidariusią reikalingą pasienio apsaugos užkardą, jai saugoti atkelti būrį kareivių ir kartu su jų šeimomis apgyvendinti atimtuose iš lietuvių jų pačių lėšomis pastatytuose namuose. Tie nauji lenkai sudaryti apie 10 nuosimčių miestelio gyventojų, o tai, punskietis lietuvių nuomone, jau yra daug.

Apie tai išgirdę, šios grynai lietuviškos apylinkės vadovai suvokė naują pavojų lietuvių bei ir prad o rūpintis, kaip jo išvengti. Pirmiausia jie kreipėsi į Lenkijos valdžios atitinkamas įstaigas. Kaip ir buvo galima spėti, palankaus atgarsio nesulaukė. Skubios pagalbos pradėjo ieškoti Lietuvoje — valdžiose, Pasaulio Lietuvių Bendruomenėje. Deja, ir čia be pasekmių. Vilniuje dabar net ir PLB atstovo nėra. Tada skubiai paruošė „Pre memoria“, kurį pasirašė penkių organizacijų vadovai, gruodžio 6 d. sušaukė Lenkijos Lietuvių Bendruomenės suvažiavimą, jame priėmė padėtį aptariančius nutarimus ir visus tuos dokumentus įteikė

Lietuvos prezidentui, Ministrui pirmininkui ir Seimo pirmininkui bei Lenkijos valdžios vyriausioms įstaigoms. Reikalas dar buvo ryškinamas Vilniuje gruodžio 9 d. įvykusiame Lenkijos lietuvių žurnalo „Aušros“ redaktoriaus Sigito Birgelio poezijos vakare, kuria me apie tai kalbėjo buvęs Punksko valsčiaus viršaitis, daktarinis „Aušros“ leidyklos direktorius R. Vitkauskas, klausimą kelti ir gruodžio 10-11 d. įvykusiame Rytų kraštų Lietuvių Bendruomenių atstovų suvažiavime.

Gruodžio 16 d. elektroniniu paštu susisiekiu su „Aušros“ redakcija Punkske. Redaktoriaus Sigitas Birgelis sakė, kad iki tos dienos penkių Lenkijos lietuvių organizacijų vadovų pasirašytas „Pro memoria“ nei iš Lietuvos, nei iš Lenkijos valdžių atgarsio nesulaukė. Sigitas Birgelis poezijos vakare dalyvavęs Seimo pirmininko pavaduotojas Romualdas Ozolas pripažino, kad Lietuvos vyriausybė per mažai dėmesio kreipia į Lenkijos lietuvių ir žadėjo ką nors daryti. Apie tai prabilo ir Lietuvos žiniasklaida. Po pokalbio su Lenkijos LB pirmininke I. Gasparavičiute šia Varšuvos užmačia pradėjo domėtis ir Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis, primindamas, kad lenkai visada veda dvilypę politiką. Taigi kol kas tik tiek. Gasparavičiutė Vilniuje taip pat skundėsi nieko nežinanti, ar PLB valdyba ketina šiuo atveju ką nors daryti, iš jos jokios žinių negauta, nors Birgelis sakė girdėjęs, kad vicepirmininkas kun. Edis Putrimas Kanadoje organizavo lietuvių protestus, rinko jų parašus. Bet kun. Putrimas su Toronto punskiečiais glaudžiai susiriesė asmeniškai. Sigitas Birgelis praneša, kad klausimo iškelti nepasisekė nė dvi dienas Vilniuje vykusiame Rytų kraštų LB vadovų suvažiavime. Nebuvo progos. Apskritai visur, kur tik punskiečiai kreipėsi, susidūrė su dėmesio stoka. Todėl ir aidi Lenkijos lietuvių nusivylimas ir Lietuvos aukščiausiomis valdžiomis, o taip pat ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba. Jie vėl pasijuto palikti vieni. Taip pat, kaip ir jau daugelį kartų, ir dar visiškai netoli moje praieityje.

Pavasariį pas juos lankėsi ir Lietuvos prezidentas Adamkus, gyrė už daugelį šimtmečių išlaikytą lietuvių, kal-

Ramus gamtovaizdis netoli Punksko.

Nuotr. Viktoro Kučo

bą, kultūrą, papročius, kalbėjo apie glaudų bendradarbiavimą, išklauzė jų skundus, bet ar apie juos ką nors bent užsiminė kelintą kartą pietaudamas su Lenkijos prezidentu, punskietiams sužinoti nepavyko.

Punksko lietuviams tai ne pirmas patyrimas, ir jie žino, kaip tokiais atvejais reikia elgtis. Jie — kovotojai ir niekam į dantis nežiūri. Pagalbos negauna — kausis vieni. Tai jau ir pradėjo. Gruodžio 15 d. Punkske turėjo būti pasirašytas dokumentas, miestelio sveikatos apsaugos patalpas perleidžiantis užkardos vadovybei. Prie patalpų protestuoti automobiliais bei kitomis priemonėmis suvažiavo apie 500 Suvalkų vaivadijos lietuvių. Per garsintuvus aidintys protesto šūkiai, automobilių signalai, kitokie protestuojančių veiksmų patalpas apgynė, dokumentas nebuvo pasirašytas. Bet... gal tik laikinai... Ir kas toliau?

„Kreipimės į Europos Tarybą, Žmogaus teisių gynimo komitetą ir visur kitur, kur tik galėsime...“ — elektroniniu paštu atsiųstame laiške rašo „Aušros“ redaktoriaus. Taigi Lenkijos lietuvių nepasiduos garbė jiems, nes žino, už ką jie turi kautis. O kovos tikslas — lietuviškas žodis, kurį betgi jau daug daug mūsų čia, Varšuvos pasaulyje, net ir didžiųjų, garsiųjų vadų yra paniekinę.

Per paskiausias penkerius metus šešis kartus lankiau Punksko lietuvių. Dalyvavau Lenkijos LB suvažiavimuose, tarybos posėdžiuose, organizacijų vadovų pasitarimuose, dvejose metinėse kultūros šventėse. Susipažinau su jų gyvenimu, buitinėmis sąlygomis, organizacijomis, gausia, gyva, aukšto pajėgumo kultūrine veikla, Kovo 11-tosios gimnazija, kitomis lietuviškomis mokyklomis. Girdėjau skundus ir rūpesčius. Dėl to

vykau į Varšuvą kalbėtis su Lenkijos kultūros ministru, kurio, deja, neradau. Netikėtai jis turėjęs išskristi į Minską. Kalbėjau su jo pavaduotoju. Pokalbis buvo kietokas. „Nenorėkite jus lietuviams

Lenkijoje tokių pačių sąlygų, kokių mes reikalaujame Lietuvoje Vilniaus krašto lenkams“, ne taip jau labai diplomatiškai kaip iš patrankos pylė man viceministras. „Kodel“ — klausiau ir niekaip negalėjau suvokti atsakymo. Tokiems klausimams aiškintis siūle kviesti kaimyninių valstybių — Lenkijos, Lietuvos, Ukrainos, Gudijos, Karaliaučiaus tautinių mažumų atstovų konferenciją. Buvau linkęs apie tai pagalvoti, tačiau nuomonės tuoju pat išsiskyrė. Pirmiausia dėl vietovės: jis tik už Varšuvą, o aš už Vilnių; paskui dėl suvažiavimo kalbos: jis už lenkų, o aš arba už anglų, arba už visas pakaitomis. Baigdami pokalbį užsiminėme ir apie dažnesnius susitikimus gal net ministrų pakopose, tačiau toliau jų santykių vystyti nebeteiko.

Praėjusiais metais, liepos 7-tą d., pas juos buvo nuvykęs ir Vilniuje posėdžiui baigęs IX PLB seimas. Šauniai buvo priimti Pasaulio Lietuvių Bendruomenės atstovai — skaniai pavaišinti, žavėti puikia kultūrine programa. Šį pavasarį JAV LB Kultūros tarybos pirmininkės pastangomis, Lietuvių ir PLB fondų parama Šiaurės Amerikoje lankėsi Punksko lietuvių muzikinis ansamblis. Juo žavėjomės, sutartėjome. Mūsų širdis jautrino jų nepaprastai nuosirdi, tikra lietuvių. Taigi juos matėm, girdėjom ir pažinom. Gal ne visi, bet jau daugybė ir paprastųjų, ir vadovų. Girdėjom jų puikią, gryną, jokiais kitur tautiškais taršalais nesugadintą lietuvių kalbą, įdomią, skambią dzukišką tarseną. Lietuvių kalba jų išlikimo pa-

grindas. Ją kasdien vartojančių tarpusavio gyvenime bei veikloje yra apie 25-30 tūkstančių lietuvių. Lietuviškai nebekalbanti jie laiko jau nutautusiu ir lietuvių tautai svetimu. Nuo tos svetimybės savo šeimas jie saugo kaip savo akis. Argi tai nėra gražiausias mūsų pavyzdys? Ir ar ne gėda mums dėl tokios lietuvių bėdos sikaunantių Lenkijos lietuvių palikti vienus. Kur tos visos mūsų Bendruomenės ir jų vadovybės? Ar ne laikas pagaliau susiprasti ir nustoti vaizduoti NATO kovų „didvyrius“, tušiomis kalbomis garsintis apie susapnuotas divizijas su šimtais tūkstančių atsarginių, sau patiems skaitomomis paskaitomis komisijų posėdžiuose Lietuvos Seime, pasirodymais televizijoje, postriginėmis spaudoje apie nebūtus darbus, bet suvokus, kad visa tai visiškai nieko nereiškia, atsistoti ant žemės ir grįžti dirbti savo tiesioginio darbo — lietuvių išlaikymo, įrašyto į Lietuvos Chartą, tą mūsų evangeliją, kurios 50 metų sukaktį švęsime ateinančiais metais.

Kad bent išvengtume dar vienos gėdos, kai kur nors vykstančiame jos minėjime koks nors paskaitininkas apie ją teigs taip pat, kaip jau seniai sakoma apie garsiąją Atlanto Chartą — ji nebeverta nė to popiergalio, ant kurio ji surašyta.

Kam reikia tada tų visų Bendruomenių ir visų jų jungties Pasaulio Lietuvių Bendruomenės, jeigu net ir šiuo Lenkijos lietuvių atveju negalime suorganizuoti paveikios pagalbos ginti tenai naikinamus lietuvių? Pasigarsinti savo šeimas nutautinusiems tuščiai politikuojantiems vadukams?

Taigi, mielas bičiuli, padariau, ko prašei. Parašiau. Vadam tikrai sukiršinau. Bet Punksko lietuviams naudos turbūt nedaug.

Melas — kaip šlubas arklys — anksčiau ar vėliau suklumpa...

Danutė Bindokienė

Netoli Kalėdos — taikos, ramybės, suartėjimo laikotarpis, apie kurį dainuojama kalėdinėse dainose, giedama giesmėse ir linkima su kiekvienu rašomu, siunčiamu, ištariamu sveikinimu. „Taika ir ramybė geros valios žmonėms...“ Taip giedoję angelai virš Betliejaus laukų, kai nuostabioji žvaigždė apšvietė Dievo Sūnaus gimimo vietą. Matyt, kad žmonija net per du tūkstančius metų neįstengė išpildyti pačios pagrindinės sąlygos, nes iki šiol Žemėje nebuvo nei taikos, nei ramybės. Nors šis šimtmetis jau netoli pabaigos, daugiau šiandien rūpinamasi, kas atsitiks su pačiais moderniausiais kompiuteriais, kai pasikeis data, negu kaip nusinėti į ateinančių tūkstantmetį taiką ir ramybę, kad istorija ir toliau nesukytų tuo pragaistingu uzburtu ratu.

Praėjusios savaitės pabaigoje galbūt ne vienas būtų gėdijęsi prisipažinti, kad esame Amerikos piliečiai, kad tai mūsų rinktieji atstovai vienas kitą pikčiausiais žodžiais drasko, susirinkę spresti labai svarbaus reikalo: ar valstybės prezidentas iš tikrųjų papildė nusižengimus, vertus pašalinimo iš pareigų.

Niekas negalėtų ginčytis, kad Bill Clinton labai lengvabūdiškai žiūrėjo į Dievo ir valstybės įstatymus, kuriuos to paties Dievo vardu inauguracijos metu prisiekė saugoti, vykdyti. Tvirtinti, kad „kažkas“ specialiai paspėdė prezidentui spąstus, į kuriuos jis įtętyčia įkliuvo, būtų ir nelogiška, ir juokinga. Kiekvienas užaugęs žmogus už savo veiksmus turi jausti atsakomybę, nepaisant kokios „pagundos“ jo kelyje pasitaiko, o jeigu pasitaiko paslysti, bent turėti pakankamai savigarbos — prisipažinti. Melas yra prastas arklys: anksčiau ar vėliau jis apšlumba, suklumpa ir melagis atsiranda purvina klane, iš kurio nei sausas, nei švarus nepakils...

Kad Atstovų rūmai praėjusį šeštadienį rado prezidentą kaltu, nebuvo staigmena. Kas daugelį nustebino, tai prieš balsavimą vykę debatai, kuomet respublikonai ir demokratų stengėsi surasti kiek galima aštresnių žodžių ir opozicijai, ir prezidentui. Besiklausant susidarė įspūdis,

kad ne tautos rinkti atstovai diskutuoja labai rimtą įvykį ir ruošiasi padaryti istorinės reikšmės sprendimą, o ne praustaburniai vaikai gincijasi...

Kazin, ar kuomet anksčiau Amerikos vidaus politika buvo taip ryškiai pasidalinusi į dvi tarpusavyje nesutariančias dalis? Kazin, ar susidariusią spragą bus įmanoma užpildyti? Kad tai buvo daug daugiau, negu vien prezidento kaltės ar nekaltumo reikalas, visiems, bent kiek pasiklausiusiems debatų, aišku. Tai geriausias įrodymas, kad JAV valstybės sveikatingumas priklauso nuo tam tikros pusiausvyros Kongrese ir Senate. Tik tuomet galime tikėtis nešališkų sprendimų.

Kai kas sakys, kad vienos ar kitos partijos persvara čia neturėjo įtakos, tačiau abejonė visuomet liks. Kaip ji neišnyks ir iš galimybės, kad Bill Clinton įsakymas bombarduoti Iraką nieko bendra neturėjo su balsavimu dėl jo likimo prezidentūroje. Deja, ir tvirtiausi argumentai tų abejonių tiek iš Amerikos, tiek iš užsienio neištrins.

Nereikia laukti, kad viskas jau netrukus baigsis. Šis procesas dar ilgai tęsis ir paliks dar daug kartelių. Prezidentas pareiškė, kad savo pareigų ėjimo metu nesuturpims nei viena diena — atsistatydinti nesiruošia. Vis tik tai nebūtų pats blogiausias sprendimas.

Ne vien šio krašto gyventojų tarpe jaučiamas susipriesiminimas. Daugelis ir dabar laikosi nuomonės, kad prezidentą reikėtų nubauti, bet nepašalinti. (Galbūt žmonės norėtų, kad jam ant kaktos būtų užspausta raudona „gėdos raidė“...) Amerikos prestižas krinta pasaulio akys, o tai ir pavojinga. Nors iki šiol Bill Clinton neblogai sugebėjo vadovauti krašto politikai viduje ir užsienyje, jo įvaizdis stipriai patamsėjęs: vargiai ateityje pavyks jį nublizginti. Nedaug padės ir ta plati, nerūpestinga šypsena, ir Hillary Rodham Clinton „nevyruojantis pasitikėjimas“ savo vyru. Šiuo metu viskas dvelkia veidmainiškumu.

Norime tikėti — ir linkėti — kad Kristaus Gimimo stebuklas bent kiek išsklaidys pesimistiškas nuotaikas.

NEIŠGYVENTŲ DIENŲ NAŠTA

JURGIS JANKUS
ROMANAS

Nr. 90

(Tęsinys)

— Mums vis tiek, — abu, lyg susitarę pasakėm.
Parodė apacių, paskum užvedė į viršų. Abu buvo visiškai vienodi ir abiejų langai buvo į kaimyninio namo kiemą.
— Maniau, kad bus matyti jūra, — pasakė Aldona.
Aš tą patį tik pagalvoju.
— O anie jau užprašyti ne tik šiai vasarai, bet ir kitai.

Apsigyvenom. Man staiga priminė, lyg būtų sugrįžę į stovyklinius Vokietijoje laikus. Valgyti, pasišnekti, kortom palošti, išgerti visi rinkosi į apacią, visi su visais pažįstami, atrodo, kad net susitarę tuo pačiu laiku čia rinktis paatostogauti. Tik mudu su Aldona buvom svetimi, bet vargu ar ilgam, nes pats šeimnininkas tuoj ėmė pasakoti, kas priekiniam kambary, kas iš dešinės, kas iš kairės. Visi puikus žmonės, visi suvažiavę daugiausiai iš rytinio pakraščio ir visi, galima sakyti, kaip giminės.

Šiaip namas tuo metu atrodė visiškai tuščias. Sakė, kad vieni išėję prie jūros, kiti kur nors išvažinėję. Visi sugrįšią apie kokią šestą valandą, prieš vakarienę.

Atsikratęs kalbiu šeimnininku, užsidariau duris ir pavirtau ant lovos. Ne tokios vietos norėjau, nors Sta-

sys ją ir labai gyrė. Norėjau pabūti vienas. Gailėjau net daiktus susinešęs. Gal Aldonai ir patiks. Ji visą laiką buvo su žmonėmis. Su visokiais. Ir su tokiais, su kuriais norėtum dar daug kartų susitikti ir su tokiais, kur norėtum, kad niekada nebūtum susitikęs. Galvon lino Frenkas, ir kaip mudu kalnų kelyje ilgai šnekėjome, ir kaip jis man, tik sykį tematynt, atsivėrė. Ar jau ir tada manęs nekentė taip pat kaip Aldonos ir Jono. Gal taip šnekėjo, kad ir aš jam atsivėčiau, kad per mane lengviau galėtų susidoroti su Aldona. Plaučių uždegimu! Ne iš bado, ne iš nuovargio, ne iš nualinimo ar nusilpinimo, kuris ateina įsikibus į viltį, kad tarp žmonių visada taip negali būti. O Živilė buvo tokia. Tikėjo, kad karas mūsų nepalies, tikėjo, kad rusai laikysis žodžio ir savo bazes palaikys tik tol, kol karas pro šalį praūs, o paskum tikėjo, kad ateis stebuklas, o paskum... Paskum viskas buvo gerai, tik plaučių uždegimas. Tokia liga, nuo kurios negali apsisaugoti nei turtuoliai, net nei karaliai. Ir mama. Abi mamos. Kokios buvo jų dienos?

Mano minties nuklydimą ir namų tylą nutraukė tolma, bet trąški šneka. Šnekojo moteris ir vyras. Šnekaėjo į mano pusę. Greitai sugavau, kad moteriškas balsas buvo Aldonos, o vyrą spėjau būsiant šeimnininką.

— Manau, kad žmona jį geriau pažįsta negu aš. Vakare pašnekinink, — ilgesnė jis kalbą baigė vyras. O Aldona tik padėjo ir pabeldė duis.

Atsėdau ant lovos krašto ir pakviečiau. Maniau, kad jis abu. Jėjo tik Aldona. Maudymosi drabužių apsimetę, lengvutį švarkelį užsimetę. Tokios jos neįsivaizdavau. Net šiluma perbėgo.

— Nesirengi prie jūros? Einam. Persirenk, aš luktėsiu.

Persirengiau. Jūra čia pat. Gal penketas minučių kelio. Paplūdimys švarus, bet uždaras. Nė negalvok apie mylių mylias pajūrio. Pabandysį vieną pusę, tuoj kazin kokio vasarnamio uždaras paplūdimys, į kitą pusę tas pat. Mūsų irgi uždaras, tik to kaimelio žmonės. Yra net mašinų aikštelė, bet su užrašu, kad ne tos vietos gyventojams čia mašinas statyti draudžiama. Mudu pesti, tai niekas nė neklausia, ar turime teisę čia bindzinėti. Gal ir visur taip.

— Kazin, kad pasileistumėm pajūriu, ar kas pradėtų kibti? — pasakau.

Netoli gulys vyras nugirdo.

— Visko gali būti. Aną dieną čia buvo labai pilna, viena pora nuėjo už to ženklą ir atsigulė. Buvo visiškai tuščia, bet vis tiek iš vilos atėjo vyras ir paprašė nueiti. Kai tuodu mėgino atsišnekti, pasakė einąs pašaukti policijos. Tuodu nebesispyrė. Pakilo ir sugrįžo prie visų. Piktai, bet sugrįžo. Tokia čia tvarka, kiekvienas nori iš savo pakraščio užtikti.

Norėjau pradėti aiškinti, kad jūra visur visiems turi būti prieinama, bet Aldona prašėko pirmą.

— Ar visais pakraščiais taip?

— Tam gale turbūt visur tas pats, bet toliau, ten už Hajanisporto, gali itti kiek nori ir kur nori. Turbut čia tik pirmą kartą?

Pasakėm, kad pirmą, o jis jau kelintus ir geresnės vietos nedarė. Čia galis ir pailsėti, ir tarp savo žmonių atsigauti. Nė, jis ne toje viloje, kur mes, kiek toliau, bet vis tiek ateinaš pėsčias. Ir dar pridėjo:

— Pagalvoju, kam švarų orą smardinti? Gana pri-

gadinu mieste. Bet ten kitaip neišėina.

Pašnekojom. Nei vardu nepasiskė atsiskyrėm. Nuėjom į sutingusią, vos vos į krantą bešliuksenantią jūrą. Iš pradžių atrodė kiek vėsoka. Aldona net pajukavo, kad ji tebėra pilna pavasarinio dvelkimo, bet greitai apsispratom. Niekada nebuvo geras plaukikas, tai bridaul labai atsargiai, o Aldona net ligi juosmens neįbridusi nėra nupukšėjo tolyn. Net išgastis suėmė. Mėginau sekti, bet po trumpų pastangų ėmė trukti oro, apsisukau atgal, pasiekęs kojomis žemę ėmiau dairytis. Aldona tebeplaukė tolyn. Nors imk, pasivyk ir griebęs už kojų trauk atgal. Dar kiek paplaukusi, apsigrįžė ir ji. Priplaukusi atsistojo ir pasirėmė man ant peties.

— Pasenau, — gaudydama kvapą nė tiek pasakė, kiek prašvokštė, — o, rodos, tik vakar perplaukti ties Jurbarku per Nemuną buvo vienas juokas.

— Išgąsdinai, — nenusilepiau savo nusiteikimo. — Jeigu būčiau nujautes, kad taip pasileisi į jūrą, būčiau už kojos sulaukęs.

— Taigi kiek čia tepaplaukiau ir uždusau, o namie per Nemuną ties Molyne į aną pusę ir atgal kaip nieką suriesdavau ir dar kazin kiek būčiau galėjusi plaukti.

— O po Nemuno?

— Pirmą kartą.

— Ar neverta barti?

— Mane? Nemune užaugusi?

— Nesvarbu kur, bet... — pajutau, kad galim susibarti, nes mažas nusigandimas nenorėjo pasitraukti, tai susigriebiau.

(Bus daugiau)

KAS ATSLIEPS?

Beskaitant knygą apie tai, ką Jėzus darytų įvairiais atvejais, atkeliavo Romo Kriaučiūno kaledinis sveikinimas su Dijanos Kancienės laiško kopija. Dijana — tai tikrai „Dievo siųstas žmogus“ ir užmirštas Obelius“ Lietuvoje, kur ji jau keletą metų darbuojasi su jaunimu, diegdama jų sielose aukštesnių idealų troškimą. Jos veikla jau buvo aprašyta Ateitininkų skyriuje ir yra remiama Lietuvos ir Amerikos ateitininkų.

Šis jos laiškas tačiau prašo pagalbos kitą rytą. Tikiu, kad nei ji, nei Romas neprieštaraus, jei jos laiško ištrauka pasidarys su dosniais „Draugo“ skaitytojais. Ji rašo: „Laiškuose lietuviams“ skaičiau Jūsų straipsnį apie įvairias šaltos organizacijos ir fondus užsienyje. Be katalikiškos veiklos man rūpi, kad jaunimas galėtų turėti sąlygas pasportuoti. Juk ir šito paaugliams reikia. Ypač dirbant prevencinį darbą. Radau žmogų, kuris rūpintis šiais klausimais, įrengs sporto salę su treniruokliais, organizuos varžybas. Tam reikėtų lėšų (irangai, patalpa remontui). Galbūt galėtų padėti specialus fondas, kur gauti jo koordinatas? Gal kartais žinote? Mes čia neturime jokios informacijos. Žinoma, kreipėmės ir į savo savivaldybę. Žadėjo padėti, bet trąga kainuoja nemažai... O gal Jūs galvojate, kad sportas yra bereikšmis dalykas? Labai gerbiu Jūsų nuomonę ir norėčiau ją sužinoti šiuo klausimu“.

Nesu sportininkė, bet tikiu į posakį: „Sveikam kūne, sveika siela“. Ir viliuosi, kad šiuo dovanų ir meilės laikotarpiu atsirastų žmonių ir fondų, kurie į šį tylią besidarbujančios moters prašymą atsilieps. Jos adresas: Dijana Kancienė Zaukos 12-1 Ūbėnai 4810 Rokiškio rajonas, Lietuva. Telaimina Dovanų Dievas, Kūdikių gimęs, visus šio laiško skaitytojus!

Dalia Staniškieinė
Cleveland, OH

NE DVI, BET TRYS PARAPIJOS

T. Placido Bariaus, OFM, straipsnyje „Kultūros židinio netekimas — ne tragedija“ („Draugas“ Nr. 237) yra išspausdinta: „Iš keturių gražiai veikusių parapijų čia dabar likusios tik dvi — abi silpnutės“. Tas sakinytis prašosi patikslinimo. Didžiajame New Yorko mieste veikė ne keturios, bet penkios lietuviškos parapijos. Dvi iš jų: Šv. Jurgio ir Karalienės Angelų (abi Brooklyne), jau anksčiau buvo uždarytos. Šiuo metu, nekeliant klausimo apie parapijų silpnumą ar tvirtumą, dar gyvuoja ne dvi, o trys lietuvių parapijos: Švč. Panelės Marijos Apreiškimo Brooklyn, NY, Viešpaties Atsimainymo, Maspeth, NY ir Aušros Vartų, pačiame New Yorko centre — Manhattan.

Petras Palys
Richmond Hills, NY

KODĖL EGLUTĖ DAR BE ŽIBURIUKŲ

Seniai bebuvau Mokslo ir Pramonės muziejuje pasizūrėti „Christmas Around the World“ programos ir įvairių tautų eglutė, todėl nusitebau paskaiciuoti E. Šulacio straipsnyje „Lietuvių Kaledinis pasirodymas Mokslo ir pramonės muziejuje“ („Draugas“, gruodžio 17 d.), kad lietuvių eglutė vis dar be žiburiukų. Kodėl? Juk Lietuva vėl laisva. Galbūt čia reikia paaiškinti,

nes, atrodo, metų bėgyje jau pamiršta ši žiburiukų istorija. Leiskite ją priminti ištraukia iš gen. Lietuvos konsulės Juzės Dauzvardienės atsiminimų, spausdintų 1981 m. Lietuvių Skautų Sesių leidinyje „Gabijs“. „...šiaudinu-kais papuošta eglutė buvo prano-kėja kitoms eglutėms. Pir-maisiais metais muziejuje te-dalyvavo 4 ar 5 tautos... Sek-dami mūsų pavyzdžiu ir pas-tebėje mūsų eglutės pasise-kim, vėliau kiekvienos tautos eglutė puošėjai... pritaikė-joms savo tautos meną. Žino-ma, buvo neapsieita be kriti-kos: kodėl mūsų eglutė... be lempučių? Mano paaiškin-i-mas: „Lietuva yra sovietų okupuota, jos laisvės šviesa okupanto užtemdyta, todėl simboliškai mūsų eglutė be šviesų“.

Šį paaškinimą dažnai teko kartoti svetimačiams, mu-ziejuje besidomintiems šiaudi-nukų menu. Jau reikėtų tą meną žiburiukais apšviesti. Baltos mažos lemputės ir balti šiaudinukai — tikras laisvos Lietuvos Kalėdų meto dangus.

Nijolė Užubalienė
Chicago, IL

GAL GERIAU PAVYZDŽIAIS

Turbūt daugelis „Draugo“ skaitytojų idėmiai seka vyr. redaktorės išsamius ir kruopščiai paruoštus vedamuosius. Džiugu, kad redaktorė šiuose vedamuosiuose pamini kasdienius mūsų visuomeninio gy-

venimo klausimus ir dažniau-siai stengiasi juos surišti su mūsų Lietuvos viengienčių kasdienybės nuotakomis.

Redaktorė ypač taikliai pasi-sakė „Draugo“ Nr. 226 lietu-vių kalbos beatodairinio dar-kymo klausimu. Ji sako, kad „lietuvių kalbą lyg nemalonus kvapas skverbiasi svetim-žodžiai, kuomet turime visiškai tikslus ir įprastus lietu-viškus atitikmenis“. Ji džiau-giasi, kad jau atsirado drąsuo-liai, išėjusių ginti mūsų kalbą nuo taršalų. Šiuo savo puikiu vedamuoju savaime ir pati re-daktorė įsijungė į tų drąsulių gretas.

Tik labai gaila, kad to paties „Draugo“ psl. 5 išspausdintas J.V. straipsnis. O jau šis straipsnis, Dievuleliau mano, tiesiog mirgėte mirga nelem-tais ir pasibjaurėtinais nau-jadarais. Visiems jiems pa-keisti irgi nesunku surasti tin-kamų lietuviškų žodžių. Kaip tyčia straipsnyje yra panaudo-tas ir redaktorės vedamajame pasmerkimas „prioritetas“. O kur dar „alternatyva“ ir „tera-peutas“? Iš viso šiame trum-pame straipsnyje suskaičia-vau net 13 tų sunkiai supran-tamų naujadarų. Juos net sve-timžodžiais ar barbarizmais pavadinti negalima. Tai yra kalbinės šiukšlės, kurios pri-klauso ne „Draugo“ pusla-piams, bet šiukšlių dėdei.

Netenka abejoti, kad at-siūstus „Draugui“ mūsų rank-raščius, prieš atiduodant juos į spaustuve, peržiūrėti keli re-daktoriai nariai. Tad vyr. re-daktorė galėtų iš jų vieną išpareigoti akyiai peržiūrėti tuos straipsnius ir apvalyti

nuo tų pasibaisėtinų naujada-rų. Tuo pačiu būtų „Drauge“ igyvendinta vyr. redaktorės vedamajame pareikšta jos pa-čios valia.

Kai „Draugas“ sutvarkys sa-vo straipsnių kalbą, mes ga-lėsime didžiulius prieš tau-tiečius Lietuvoje, kad užsienio lietuviai regimais pavyzdžiais gina mūsų kalbos garbę, o gal tada ir Lietuvos laikraščiai panorės pasekti mūsų dien-raščio pavyzdžiu ir iš gausaus savo redaktorių skaičiaus ipa-reigoti vieną, o gal ir kelis bu-dėti istorinės mūsų tėvų kal-bos sargyboje.

Jonas Daugėla
Ormond Beach, FL

APIE J. DAMUŠIENĖS STRAIPSNĮ

Visada su įdomumu „Drau-ge“ skaitau iš Amerikos į Lie-tuvą nuvykusius tautiečių iš-pūdžių aprašymus. Ypač būna įdomu skaityti aprašymus Lie-tuvoje jau ilgesnį laiką pagy-venusius žmonių ir iš arčiau pažinusių visapusišką kasdie-ninį krašto gyvenimą.

Ir štai gruodžio 9 d. „Drau-ge“ pasirodė Jadvygos Damu-šienės išsamus straipsnis „Lietuvos įvaizdis“. Straipsnis puikiai parašytas. Autorė už-simena apie įvairias kasdieni-nio gyvenimo aprašikas. Apra-šymas nuosaikus be sentimen-talių nusiakėjimų ir be ypa-tingo pajudinimo.

Iš minimų apraiškų viena yra sukelianti apgailestavimą, kad mokyklose trūksta mora-linių vertybių ugdymo. O mo-kyklos svarba yra be galo di-

delė jauno žmogaus dvasios formavimui.

Stebėtina, kad ir tokioje pa-prastoje kasdienybės apraiš-koje, kaip vaikščiojimas šali-gatviu — prasiskverbia žmo-gaus grubumas ir neatsi-zvelgimas į kitus praeivius.

Apgailestautina, kai autorė rašo, jog kaimui, kaip ir iki šiolei, taip ir dabar valdžios neskiria reikiamos dėmesio. O kaimas yra buvęs ir patrioti-nis, ir ekonominis krašto rams-tis.

Tikime, kad ir ateityje Jad-vyga Damušienė, gyvendama Lietuvoje, parašys panašius krašto įvaizdžių aprašymus, kurie padės mums geriau pažinti ir suprasti tė-vyniainius tėvynėje.

Ona Vaitkienė
Juno Beach, FL

* Įvairios Lietuvos tarny-bos sekmadienį toliau valė nenustatytą teršėjo išlietą ma-zutą ties Klaipėda ir Šven-taja. Aplinkos ministerija pra-nešė, kad mazuto dėmės Balti-jos jūros pakranteje buvo pas-tebėtos penktadienį. Klaipė-dos savivaldybė operatyviai pradėjus rinkti mazutą, pa-aiškėjo, kad teršiama visa jū-ros pakrantė nuo Klaipėdos iki Būtingės. Klaipėdos regio-no departamento tyrimų duo-menimis, visoje pakranteje gali būti išmesta apie 3-5 to-nas mazuto. Didelė tikimybė, kad mazutas išpiltas iš pra-plaukiančio laivo. Šiuo metu mazutas tiriamas, siekiant nustatyti pažeidėją, tikrinami Klaipėdos uoste stovintys ir nustatinėjami neseniai išplau-kę laivai. (BNS)

Pranešame buvusiems laisvosios Lietuvos kariams, kad š.m. lapkričio 23 d. mirė

A.†A.

Ltn. JONAS STELMOKAS,

neteisingai apkaltintas už nelietuvių sukurtą kataklizmą.

Jonas buvo taurus Lietuvos kariuomenės karininkas, prisiekęs ginklu kovoti su Lietuvos priešais. Tą pareigą jis atliko savo iniciatyva kovodamas Rytų fronte prieš komunizmą. Keleriais metais vėliau, tūkstančiai lietuvių partizanų pasekė jo keliais.

Išsekis ramybėje toli nuo savo mylimos Dzūkijos!
Mūsų giliausia užuojauta sūnui MINDAUGUI.

PLP Karo mokyklos XX laidos karininkai

A.†A.

VENAI LAURAITIENEI

išėjus Amžinybėn, skausme pasilikusius: jos vyrą ALEKSA, dukterį VILIGAILĘ, sūnų VYTAUTĄ ir visus artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

Elena ir Paulius Leonai

A.†A.

Inž. STEPUI LEVECKIUI

mirus, mūsų brangią draugę, jo žmoną dr. PELAGIJĄ, dukrą dr. DANUTĘ, sūnų ALGĮ ir jų šeimas bei artimuosius nuoširdžiai užjaučiame jų liūdesio valandoje.

Liucija ir Valteris Beržinskai

A.†A.

MATUI JASINEVIČIUI

Lietuvoje mirus, ilgamečiui Lygos nariui, broliui VYTAUTUI su žmona ELENUTE, seseriai GENUTEI bei visai šeimai ir giminiams reiškiame gilią užuojautą.

Lietuvių Respublikonų Lyga

TRISDEŠIMT KETVERIŲ METŲ

MIRTIES SUKAKTIS

A.†A.

Muz. ADOLFAS MONDEIKA

1964 m. gruodžio 27 d., pakėlęs daug žemiško skausmo, šios žemės kelionę baigė mūsų brangus ir mylimas Tėvelis Adolfas Mondeika. Gruodžio 31 d. buvo palaidotas Queen of Heaven mauzoliejuje.

Jo brangų atminimą minint, trisdešimt ketverių metų mirties sukakties proga, gruodžio 27 d. 8 val. ryto ir laidojimo dieną, gruodžio 31 d., Šv. Antano parapijos bažnyčioje, Cicero, IL, 8 val. ryto, ir kitose parapijose už velionio sielą bus atnašaujamos Šv. Mišios.

Visus gimines, draugus ir pažįstamus nuoširdžiai prašome tą dieną prisiminti ir pasimelsti už mūsų mylimo Tėvelio Adolfo Mondeikos sielą.

Nuliūdę: dukros Marija ir Teresė ir kiti giminės

PADEKOS IR PRAŠYMO

PAMALDOS

ruošiamos šv. Kalėdų metu — gruodžio 25 d., iki sausio 1 d. imtinai Marijonų koplyčioje prie „Draugo“

Prašau įjungti mano atžymėtas intencijas į kaledinės oktavos šv. Mišias ir maldas:

☐ Padėka Dievui už šiuos metus	☐ Prašant laiming. ateinančių metų
☐ Padėka Marijai už globą	☐ Prašant sveikatos
☐ Padėka už gautas malones	☐ Prašant ramybės šeimoje
☐ Padėka už taiką pasauly	☐ Prašant santūrumo malonės
☐ Už lietuvių Sibire, gvy. ir mir.	☐ Prašant Lietuvai apsaugos
☐ Už šeimos mirusius	☐ Prašant pašaukimų į dvasinį luomą
☐ Už vaikus	☐ Ypatinga intencija

Mano kaledinė auka Oktavai

Vardas, pavardė

Adresas

MARIAN FATHERS, 6336 S. KILBOURN AVE.
CHICAGO, IL 60629

Ir jūs galite įsigyti „Laimingą piniginę!“
Tik \$5 už kuponą — ir turit galimybę gauti dalį \$100,000
kurie guli banko seife.

Siųskite pinigus per Western Union iš JAV į Lietuvą

ar bet kurį Rytų Europos kraštą šiais metais ir

veltui gausite piniginę,

\$5 vertės kuponą sekančiam pinigų persiuntimui ir

proga laimėti šią loteriją.

Banko guli \$100,000 ir laukia keturių laimėtojų!

Kiekvieną kartą, kai siunčiate pinigus per Western Union,

gaunate naują piniginę, kuponą ir užtikrinimą,

kad jūsų pinigai pasieks jūsų artimuosius saugiai, per keletą minučių!

Tuo pačiu, jūs galėsite vėl dalyvauti laimikio traukime.

Paskubėkite!

Šis pasiūlymas galioja iki š.m. gruodžio 31 d.!

WESTERN UNION MONEY TRANSFER

The fastest way to send money worldwide.™

No purchase or Transaction Necessary. How to participate: 1) You will automatically participate in the sweepstakes each time you send Western Union Money transfer (excluding Western Union Quick Pay and Quick Cash) between November 16 1998 and December 31 1998 from U.S. or Puerto Rico to 1) Caribbean, Latin America (excluding Mexico), Eastern Europe, Nigeria, 2) To participate without using Western Union services hand print your name. Full mailing address (including a zip code) a plain 3"x5" piece of paper, include the name of Western Union market, — Caribbean, Latin America, Eastern Europe or Nigeria and mail it to: Western Union "Wallet of Fortune" Sweepstakes, P.O. Box 598, Unionville, CT 06087-5988. The entries will be postmarked before 1/2/1999 and received by 1/8/1999. Limit, one per an envelope. One winner will be selected from each of 4 drawings. In the drawing will participate all the eligible Western Union transactions and entries by mail to each of the 4 mentioned above markets. (4) Grand Prizes: (4) four winners will each be given 30 seconds, (2 minutes total) to gather as much money as possible in a bank, with up to a maximum total for all four Grand Prize participants. For all four Grand Prize participants of \$100,000, \$10,000 per Grand Prize participant minimum guaranteed to be awarded. If necessary travel and accommodation will be provided for winners. Maximum Retail Value of cash and travel portion of prize: \$110,000. Odds of winning will depend upon the number of eligible transactions and mailed entries received for each applicable market. All Federal, state and local taxes are sole responsibility of the PrizeWinners. Eligibility: Sweepstakes open to residents of the 50 United States, the District of Columbia and Puerto Rico who are 18 years of age or older. Official Rules: For a copy of the Official Rules, send a stamped self-addressed envelope ("SASE") for receipt by 2/26/99 to Western Union "Wallet of Fortune" Rules, P.O. Box 598, Unionville, CT 06087-5988. Winners List: For the name of the winners, send a SASE for receipt by 2/26/99 to Western Union Winners, P.O. Box 598, Unionville, CT 06087-5988. Wallet and coupon offer is valid as long as the supply lasts. Void where prohibited by law.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

KŪČIOS PASAULIO LIETUVIŲ CENTRE

Viešnia iš tolimos Australijos, Danielė Milvydaite, PLC kūčiose uždega žvakelę už išeivijos lietuvių.

Juozas Palekas uždega žvakelę už Pal. J. Matulaičio misiją PLC kūčiose.

Už lietuvišką mokyklą žvakelę uždega Antanas Kirkus.

Iš visų lietuviškų, su religija surištų tradicinių švenčių Kūčios yra labiausiai laukiamos, nes jos yra šeimos šventė. Seniau, o kartais ir dabar, Kūčių vakarienė yra labai laukiama, po ilgos dienos pasninko, nes prie Kūčių stalo, danguje sužibėjus pirmajai žvaigždei, susirinks visi šeimos nariai. Visi gyvieji ir mirusieji.

Šiapus Atlanto, turbūt nėra didesnės lietuviškos šeimos, kaip kad Pasaulio lietuvių centro lietuvinas. Jau dešimtą kartą susirinkęs š.m. gruodžio 20 d. pripildytoje PLC didžiojoje salėje švęsti tradicines Kūčias, kurias kasmet suruošia PLC moterų kultūrinių renginių komitetas, jam vadovaujanti, nepavargstanti pirm. Bronė Nainienė.

Šį kartą, nebelaukiant pirmosios žvaigždės, Kūčių šventę pradėjo Bronė Nainienė.

— Šią šventą popietę noriu visus pasveikinti ir palinkėti, kad Kristaus šviesa pasiektų mūsų mintis, kad jo skleidžiama meilė gaivintų mūsų širdis ir sujungtų mus vienybės ir artimo meilės ryšiais, — baigė ji sveikinimą, pradėdama tradicinį dešimties žvakių vienoje žvakidėje uždegimą.

Pirmoji žvakė buvo skirta Pal. Jurgio Matulaičio misijai, kad malda ir giesmė joje skambėtų lietuvių kalba. Žvakę uždegė pakvietė Juozą Paleką.

Antroji — už Maironio lituanistinę mokyklą ir Montessori „Žiburelį“. Abiems švietimo ir auklėjimo švyturiams žvakę uždegė Antanukas Kirkus.

Trečioji buvo skirta Lietuvai. Už jos šviesią ateitį žvakę uždegė neseniai iš Lietuvos atvykusi seselė Aušrelė.

Dekojant Viešpačiui už amžinąjį taką nuo žemės dulkių ligi dangaus žvaigždžių už ilgus metus išeivijoje gyvenančius lietuvių, ketvirtą žvakę uždegė šių Kūčių viešnia iš Australijos Danielė Milvydaite.

Už partizanų ir Sibiro tremtinių pralietą kraują ir kančias, prašant Aukščiausio, kad tos dienos niekad nepasikartotų, penktą žvakę uždegė Julius Pakalka.

Šeštoji žvakė buvo skirta Pasaulio lietuvių centrui, kad jis mus jungtų ir vienytų lietuvių išlaikyme. Ją uždegė PLC valdybos pirm. Kęstutis Jecius.

Septintoji buvo skirta Lietuvių dailės muziejui ir lietuviškos kūrybos grožiui. Ją uždegė Jadvyga Penčilyienė.

Aštuntąją žvakę už visus dirbančius PL centro gerovei ir išlaikymui uždegė Baniutė Kronienė.

Devintoji buvo skirta visiems šių Kūčių dalyviams. Ją uždegė Liudas Šlenys.

Dešimtoji žvakė buvo skirta tuščiai kėdei prie Kūčių stalo už visus peržengusius amžinybės slenkstį. Ją uždegė Irena Kriaučiūnienė. Mirusieji buvo pagerbti tylos minute.

Malda sukalbėjo misijos kapelionas kun. Algirdas Palionkas:

„Viešpatie Kristau, atnešęs žemei džiaugsmą ir išganyką! Laimink visus: didelius ir mažus, sveikus ir ligonius, liudinčius ir besidžiaugiančius, čia susirinkusius ir negalėjusius atvykti. Laimink bei guosk ypač tuos, kurie neranda vietos savuose ir svetimuose kraštuose. Būki jų ramintojas ir globėjas, teiki jiems viltį bei stiprybę. Mums, čia susirinkusiems, įkvėpk krikščioniškos meilės bei vienybės dvasią, kad visur ir visuomet jaustumės vieningi per Tave ir su Tavimi.

Teiki amžiną atilsį mirusiems šeimos, giminės, bendruomenės nariams — proseneliams, seneliams, tėvams, broliams, seserims. Amžinoji šviesa jiems tešviečia, teilsisi ramybėje.

Palaimink, Dieve, šias Kūčių stalo gėrybes, kuriomis stiprinsimės šį vakarą Tavo dosnumo dėka per Kristų, mūsų Viešpatį.

Amen”.

Pasimeldus prasidėjo plotkelių ir duonos iš Lietuvos riektės laužymas, palydimas geriausių linkėjimų šv. Kalėdoms ir ateinantiems 1999 metams. Gausiausi buvo sveikatos linkėjimai, greta, visų kitų žemiškų gėrybių ir dovanų. Duona iš Lietuvos, atvežta Liudo Šlenio, simbolizavo tiltą, mus sujungiantį su gimtine Lietuva.

Šeiminių skaniai paruošta Kūčių vakarienė iš tradicinių dvylikos valgių patenkino ir labai išlepintus dalyvių skonių. Po vaišių Rasa Poskočimienė su akordeonu pravedė kalėdines giesmes, visiems smagiai pagiedant.

Kūčių vakare daugelis šeimų vėl sėdės prie stalo ir vėl laužys plotkeles, tačiau be šeimų asmenims šios PLC Kūčios bus vienintelės. Kūčių rengėjoms priklauso didelė padėka su linkėjimais, kad ši tradicija būtų tęsiama per daugelį ateinančių metų.

Br. Juodelis

LABDAROS VAKARAS

JAV LB Socialinių reikalų tarybos kasmetinis labdaros vakaras įvyko šeštadienį, gruodžio 12 d. vyresniųjų lietuvių centre „Seklyčioje“.

Prie kalėdinėm gelėm papuoštų stalų, kur šventiškai nuteikė raudonų žvakių mirgėjimas, susėdo per 100 svečių (atvykusių ne tik iš arti, bet ir iš labai toli).

Vakara atidarė JAV LB Soc. reikalų tarybos pirmininkė Birutė Jasaitienė (apie jos darbus ir nuopelnus turėtų kas nors knygą parašyti — EJV), savo kalboje sakydama, kad „Seklyčia“ yra savotiška „Ubagų pastogė“, nes čia ateina tie, kuriems kokios pagalbos reikia arba kai ko nors nori (nebūtinai valgyti...).

JAV LB Krašto valdybos pirm. — Regina Narušienė sveikino visus susirinkusius ir dėkojo B. Jasaitienei už jos pasiaukojimą mūsų visuomenei; džiaugėsi, kad visi dirba išvien, kad galėtume išlikti lietuviškai.

B. Jasaitienė dėkojo savo padėjėjoms: Birutei Podienei ir Elenai Sirutienei, kurios, kaip B. Podienė (atsakineja į visokius klausimus apie žemiškus reikalus telefonu arba gyvu žodžiu), o E. Sirutienė dirba prie „Pensininko“ leidybos ir suorganizuoja labai įdomius „Seklyčios“ trečiadienius, kuriais vyr. lietuviai yra sužavėti. Dėkojo taip pat ir visoms talkininkėms bei talkininkams.

Po to kalbėjo PLB pirmininkas Vytautas Kamantas. Pasveikinęs vakaro svečius, paprašė B. Jasaitienės, kad ji praplėstų savo veiklą ir į kitas vietas.

B. Jasaitienė, dėkodama Vyt. Kamantui, prisiminė, kaip buvo „mokoma“ (kai pradėjo LB dirbti). Mokęs ją ir Vyt. Kamantas, dr. K. Ambrozaitis, dr. A. Razma, o V. Maciūnas ne tik mokė, bet dar ir barė. Pamoko ir R. Narušienė. Sakė „ačiū“ visiems ją mokiusiems.

Lietuvių fondo pelno skirstymo komisijos pirm. dr. A. Razma įteikė Soc. reikalų tarybos centrui ir jo padaliniams 17,000 dolerių. Dr. Razma pasakė, kad tokių centrų visur reikia ir LF juos remia. B. Jasaitienė, visiems susirinkusiems audringai plojant, padėkojo Lietuvių fondui, sakydama, kad malonu gaut pinigų ir „ačiū“ už darbo įvertinimą ir už kiekvieną centą.

Po to su savo „centais“ atskubėjo labdarininkai V. Prunskienė su 1,000 dol.; Jūratė Budrienė su 1,000 dol. (850 dol. suaukojo jos bendradarbiai iš „Ameritech“, o ji prie tos sumos pridėjo savo 150 dol.), taip pat tūkstantinę atsiuntė dr. J. Kazickas iš New Yorko.

Aukotojų sąrašas bus paskelbtas vėliau. Žodį ir malda prieš vakarienę kalbėjo kun.

V. Rimšelis, MIC. Pagyrė „Seklyčią“, sakydamas, kad tai gailėstingumo įstaiga, nes nori ir stengiasi padėti tautiečiams. Malda kreipėsi į Viešpatį, prašydamas, kad mes atrastume ir pažintume Jį kiekviename žmoguje.

Po skanios ir gausios vakarienės, kurią mums taip šmaikščiai ir greitai patarnavo miklios „Seklyčios“ tarnautojos, nekantriai laukėm pranešimo, kam paskirta „Vyresniojo lietuvių visuomenininko“ premija, kurios mecenatas yra prel. dr. J. Prunskis.

Premijos komisijos pirm. žurnalistas Juozas Žygas pranešė, kad Soc. tarybos komisija, kurią sudaro: B. Jasaitienė, Marija Remienė, dr. Petras Kisieliūsis ir jis pats, nusprendė tą premiją skirti Marijai Kriaučiūnienei, kuri yra „Lietuvos Vaikų vilties“ komiteto darbuotoja ir Lietuvos garbės vicekonsulė.

Čia J. Žygas perskaitė plačią M. Kriaučiūnienės biografiją.

B. Jasaitienė papasakojo, kad ta „Lietuvos Vaikų vilties“ „geroji fejė“ dirba Shriner's ligoninėje, budėdama prie operuotų vaikų ir vertėjaudama (kartais prie ligonių ir jų tėvų praleisdama po 10-12 val.) Be jos „LVV“ negalėtų egzistuoti. Šita nuostabi moteris stovi kitų žmonių šešėlyje ir atlieka įvairiausius darbus mus — lietuvių visur garsindama. Marija Kriaučiūnienė padėjo už suteiktą garbę ir sakė sugalvosianti, ką padaryt su čekių iš prel. dr. J. Prunskio fondo.

Ilgai negalvojo ir premiją padovanojo JAV LB Socialinių reikalų tarybai.

Po trumpos pertraukos E. Sirutienė nutarė, kad šis vakaras — tai ne paprastas trečiadienis, o tikra šventė. Paprastai trečiadieniais ateina žmonės pabendrauti, nes jaučiasi vieniši, tai nori kitus pamatyti ir save parodyti. Šį šeštadienį atėjo turtingi žmonės, tai tikimės, kad gal ką „gausim“ „Pensininko“ žurnalui išlaikyti.

Programą atliko keli „Tėviškės“ kapelos muzikantai. Vadovavo ir dainavo, bei akordeonu Jūrai Bakaitienei ir Gintarui Jukniui pritarė Stasė Jagminienė.

Kadangi per „Seklyčios“ duris ateina tik solistai ir visi, kas tik praveria „Seklyčios“ duris tampa giminėmis, tai mielieji dainuojantys giminės atliko keturias dainas: „Tėviškės sodai“, „Nemunėlis“, „Grįžki, jaunyste“ ir „Daug, daug dainelių“.

Meninę dalį užbaigė Margarita ir Vaclovas Momkai, padainuodami kupletus apie lietuvišką veiklą ir įvykius. Paskui M. Momkienė artistišškai perskaitė iš V. Vijeikio knygos „Geriau juoktis, negu verkti“

Labdaros vakare programą atlieka „Tėviškės“ ansamblio dainininkai: Stasė Jagminienė.

Labdaros vakaro dalis — premijos įteikimas pasižymėjusiam vyresnio amžiaus lietuviui. Iš Kairės: JAV LB Krašto valdybos pirm. Regina Narušienė, premijuotoji Marija Kriaučiūnienė, žurn. Juozas Žygas, Soc. reikalų tarybos pirm. Birutė Jasaitienė.

ŠVENČIŲ SVEIKINIMAI

Sveikiname gimines, draugus ir pažįstamus. Tegul šv. Kalėdų džiaugsmas žydi! Tegul Naujieji metai laimę neša!

Irena ir Albertas Kereliai

Noriu palinkėti užgimuso Kristaus ramybės visiems parapijiečiams ir Čikagos lietuviams, su kuriais teko bendradarbiauti per šiuos metus; noriu visus pakviesti į Piemenėlių Mišias Kūčių vidurnaktį Švč. M. Marijos Gimimo lietuvių bažnyčion Marquette Parke. **Kun. Rimantas Gudelis**

Birutė ir Liudas Vanagai sveikina gimines, draugus ir pažįstamus su šv. Kalėdom ir linki laimingų Naujų metų!

Adolfas ir Sofija Jelioniai nuoširdžiai sveikina bičiulius ir pažįstamus švenčių proga, linkėdami, kad šv. Kalėdų džiaugsmas pripildytų širdis, kad Naujųjų — 1999 metų kelionėje visus lydėtų tvirta sveikata ir laimė. „Draugo“ redakcijai, administracijai ir darbuotojams — ištvermės ir sėkmės!

Švenčių proga sveikinu visus gimines, draugus ir pažįstamus, ir linkiu viso geriausio! **Birutė Sekmakienė**

Kristaus Gimimo ir Naujų metų švenčių proga sveikiname gimines, draugus ir pažįstamus. Prie geriausių linkėjimų visiems pridėjame ir 100 dolerių Draugo fondui.

Praurimė ir Leonidas Ragai

feljetoną apie kunigaikštį Kęstutį ir Trakuose nuobodžiaujančią Birutę. Prieš „uždangai nusileidžiant“, V. Momkus savo sodriu balsu padainavo dar daugiau kupletų.

Po to vyko laimėjimai — didieji ir mažesni. Kas nelaimėjo stambių laimikių, laimė bandė smulkesniuose. Čia irgi buvo galima „ištraukti laimę“. Visi skirstėsi labai patenkinti. Iki pasimatymo kitais metais ir tuo pačiu tikslu, nes, pagal V. Momkų, „Seklyčia“ — „draugų namai, mes jai dėkojam amžinai“.

Emilija J. Valantinienė

Gintaras Juknys, Jūra Bakaitienė ir

Dr. Vilija Kerelytė sveikina visus gimines, draugus ir pacientus šv. Kalėdų ir Naujųjų, 1999 metų proga. Linki visiems geros kloties ir Dievo palaimos.

Janina ir Kęstutis Kirvaičiai sveikina visus gimines, draugus ir pažįstamus šv. Kalėdų ir Naujų metų proga, linkėdami visiems sveikatos, džiaugsmo ir sėkmės ateinančiais metais.

Jūra ir Algis Bakaičiai, Palos Heights, IL, sveikina gimines, draugus ir pažįstamus Kalėdų švenčių proga ir linki laimingų 1999-ųjų metų.

39-tasis „Lietuvos prisiminimų“ pokylis vyks 1999 m. vasario 7 d., 5 val. p.p., Martinique pokylių salėje. Pokylį rengia Lietuvos Vyčių Vidurio Amerikos apygarda. Šiame pokilyje bus pagerbta Čikagos lituanistinė mokykla, kuriai vadovauja direktorė Jūratė Dovilienė. Meninę programą atliks Strolių šeima: Herkulis, Faustas, Povilas ir Tomas. Susidomėjimas šiuo renginiu visuomet yra tikrai didelis, todėl rengėjai kvietia iš anksto užsitikrinti vietą, apie dalyvavimą pranešant šioms pokylio komiteto narėms: Evelyn Oželis 773-254-7553 arba Mary Kinčius 773-927-4990.

Švč. M. Marijos Gimimo parapijoje Marquette Parke Kalėdų Piemenėlių Mišios bus aukojamos vidurnaktį, 12 val. (lietuviškai), o Kalėdų pirmąją dieną Mišios bus sekmadienio tvarka — lietuvių kalba 8 ir 10:30 val. r. Vidurnakties Mišiose giedos parapijos choras, vadovaujamas muz. Antano Lino, solistai, o Mišias aukos kun. Rimantas Gudelis. Išpažinčių bus klausoma pirmadienį, antradienį, trečiadienį nuo 8 iki 9 val. r., o Kūčių dieną: 8-9 val. r. ir 2-3 val. popiet.

„Draugo“ redakcija, administracija ir spaustuvė nedirbs Kūčių dieną, ketvirtadienį, ir Kalėdose, penktadienį, gruodžio 25 d., nedirbs. „Draugas“ su priedu, gruodžio 26 d. data, išleidžiamas trečiadienį.

Ketvirtadienį, gruodžio 31 d. vakare atsilankę į PLC, Lemonte, ne tik smagiai išlydėsite Senuosius ir sutiksite Naujuosius 1999 metus, bet tuo pačiu paremsite ir PLC žemutinės salės įrengimui lėšų telkimo pastangas. Visi kviečiami. Apie dalyvavimą nedelsdami praneškite Linai Žliobienei, tel. 630-420-8218.

Donatas Januta, Oakland, CA, siųsdamas prenumeratos mokestį, dar pridėjo 100 dol. auką. Nuoširdžiai dėkojame.

Jonas Valaitis atsiuntė „Draugui“ 100 dol. dovaną. Širdingai dėkojame!

SKELBIMAI

• **Lithuanian Mercy Lift** dėkoja Gerald ir Dawn Chioini, Bloomfield, MI, ir EDS kompanijai, Troy, MI, už aukas, viso \$70.00, gautas a.a. dr. Vytauto Dargio atminimui. (sk.)

• **Willowbrook Ballroom** didžiojoje salėje Naujųjų Metų sutikimas, grojant dešimties žmonių orkestrui, tikrai Jūsų neapvils. Jauki, šventinė nuotaika prie turtingo vaišių stalo lydės Jus visą vakarą. Informacijai ir vietų rezervacijai skambinkite: tel. 708-839-1000 (sk.)

• **Jurgis ir Dalia Anysai**, Chicago, IL, atsiuntė \$300 - tai dovana šv. Kalėdų proga Audronei ir Šarūnui Užgirams, - tai dviejų Lietuvos vaikų metinis mokestis -pratęsimas globos kiemei metams. Dėkojame! „Lietuvos Našlaičių globos“ komitetas, 2711 West 71st St., Chicago IL 60629. (sk.)

• **ASS kalėdiniai šokiai!** Kviečiame jaunimą nuo 17 metų ir vyresnius pabendrauti š.m. gruodžio 25 d. Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL. Įėjimas \$10. Šokiai prasidės 8:30 v.v. (sk.)

• **Išnuomojamas 3 kamb.** butas 66 St ir Kedzie Ave. Baldai ir šiluma, \$380 mėn. Kreiptis tel. 708-425-7160 (sk.)

• **Prisiminkime a.a. Adolfą Lietuvninką**, kuris buvo prieš du metus, gruodžio 29 d. Šeima. (sk.)

• **Ernest C. Raskauskas ir Frederick Potter**, Potomac, MD, atsiuntė \$5000 (kiekvienas po \$2500) - tai šalpa Lietuvos nelaimingiems vaikams. Dėkojame dosniems Lietuvos vaikų rėmėjams! „Lietuvos Našlaičių globos“ komitetas, 2711 West 71st St., Chicago IL 60629. (sk.)

• **Lietuvos vaikams - našlaičiams aukojama**, po \$100 - Kazė Biknevičienė, Chicago, IL, ir Robert Narky, Middle Village, NY, \$40 - Leo ir Nancy Razaitis, Atlanta, GA, po \$25 - Lietuvos Vyčių Anthracite 144 kuopa, Mt. Carmel, PA, Aldona Kamanatas, Downers Grove, IL, V. ir G. Maciūnai, \$20 - dr. E. Ringus, Chicago, IL, \$10 - George Dereška, Lyndhurst, OH, \$5 - Brian Burba, Thompson, OH. Lietuvos vaikų vardu dėkojame geriesiems aukotojams! „Lietuvos Našlaičių globos“ komitetas, 2711 West 71st St., Chicago IL 60629. (sk.)

• **Ieškome asmens**, susidomėjusio nuomoti patalpas lietuviškų delikatesų parduotuvei. Naujas pastatas pietvakarinėje Čikagoje. Skambinti tel. (708) 594-0400. (sk.)

• **Už a.a. grafą Aleksandrą Platerį** gruodžio 27 d., sekmadienį, 9 val. ryto Tėvų Marijonų koplyčioje bus atnašaujamos šv. Mišios, kurias užprašė Adomas Jasas.